

ΕΛΥΤΗΣ 88

ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ

THORAX FOUNDATION
ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

Χατζιδάκης x Παπαδημητρίου z

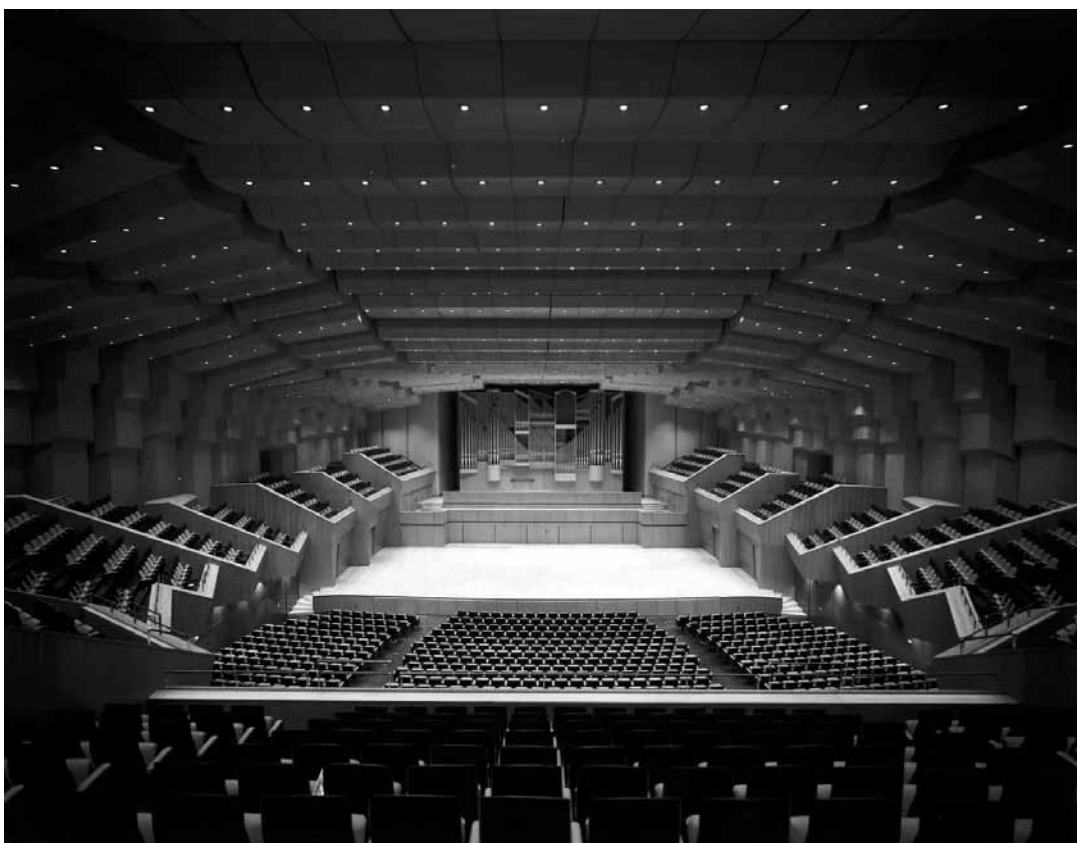
26/11 & 29/11
ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΘΩΡΑΞ

SAFETY MEANS THE WORLD TO US

CERES

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΘΩΡΑΞ»	2
ΗΛΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	3-5
ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ	6-11
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	12-15
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	16-17
ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ	20
ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΑΡΡΑ	21
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ	22
ΤΑΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΑΚΗΣ	23
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΡΟΥΣΣΟΥ	24
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΜΥΡΝΑΚΗΣ - ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ	25
ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ	26
ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΡΤ	27
ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΤ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΖΑΝΗΣ	28
ΠΑΙΔΙΚΗ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ «ROSARTE» - ΡΟΖΗ ΜΑΣΤΡΟΣΑΒΒΑ	29
ΧΟΡΗΓΟΙ	30
ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ - ΕΡΓΑ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	31-36

Χαράλαμπος Σ. Ρούσσοσ

Διοικητής Ιδρύματος ΘΩΡΑΞ

Παρά τις δυσκολίες των ημερών, το Ίδρυμα ΘΩΡΑΞ έκανε το παν για να πραγματοποιηθούν οι συναυλίες της 26ης και 29ης Νοεμβρίου, που είναι αφιερωμένες στη μνήμη του Ηλία Παρασκευά, καθώς φέτος συμπληρώνονται είκοσι χρόνια από το θάνατο του συνιδρυτή, χορηγού και φίλου του Ίδρύματος, ως ελάχιστο φόρο τιμής στην προσφορά του στην Ελευθερία, τη Δημοκρατία, τη Δικαιοσύνη και το Ίδρυμά μας.

Ο Ηλίας Παρασκευάς, ευρύτατα αποκαλούμενος «ο Γρύταντης των Ελλήνων Δικηγόρων», γεννήθηκε το 1912 και έφυγε από το νοσοκομείο Ευαγγελισμός στις 23.9.91, νικημένος από πνευμονική ίνωση, μια σπάνια, ανίατη ασθένεια.

Ο Ηλίας Παρασκευάς, όπως έγραψαν τα νομικά περιοδικά, επέδειξε ακλόνητη πίστη στο ιδεώδες της Δικαιοσύνης, «*την οποία υπηρέτησε με ευπρέπεια και υψηλόν ήθος, επικουρούμενος από τα εξαιρετικά προσόντα με τα οποία η φύση και ο προσωπικός του μόχθος τον προίκισαν και τον κατέστησαν έναν από τους πλέον ταλαντούχους, ευρυμαθείς και καλλιεργημένους Έλληνες*».

«*Η διακονία του στο ναό της Θέμιδος*», κατά τους Δικαστές του Αρείου Πάγου, «*θύμιζε τις καλύτερες στιγμές μιας δικαστικής μυσταγωγίας*».

«*Ο ίδιος ήταν η αξία και η αρετή μαζί*», είπαν οι Δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας. «*Ήταν ακάματος στη δουλειά του, σκληρός απέναντι στον εαυτό του, σεμνός και ευπρεπής απέναντι στους άλλους*».

«*Αυτά που πίστευε ο ήσυχος γίγαντας της νομικής επιστήμης*», που παρείχε επί δεκαετίες αφιλοκερδώς τις εξαιρετικές υπηρεσίες του σε χιλιάδες ανθρώπους που είχαν ανάγκη, «*πρέπει να τα συνεχίσουμε όλοι εμείς, εμπνεόμενοι από την προσωπικότητα και το μεστό έργο του, από τις αξεπέραστες αξίες της ηθικής, σε όλους τους τομείς, που αυτός επάξια αντιπροσώπευε*».

Χαράλαμπος Ρούσσοσ

Ηλίας Παρασκευάς
 Συνιδρυτής
 Ιδρύματος ΘΩΡΑΞ

Ο αποχαιρετισμός του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών όπως δημοσιεύθηκε στο «ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ» της εποχής

1991

ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ

1015

+ Ηλίας Παρασκευάς

Την 23.9.91 έφυγε από κοντά μας ο Ηλίας Παρασκευάς. Ως ελάχιστο φόρο τιμής στον πρύτανη των Ελλήνων δικηγόρων, το ΝοΒ δημοσιεύει το ψήφισμα του ΔΣΑ και τους επικηδείους που εξεφώνησαν ο Πρόεδρος του ΔΣΑ κ. Σωτήρης Πολύδωρας εκ μέρους του δικηγορικού σώματος, ο Αντιπρόεδρος του ΑΠ κ. Χ. Πλουμής εκ μέρους του Προέδρου και των Μελών του ΑΠ, και ο Σύμβουλος Επικρατείας κ. Ν. Ντούβας εκπροσωπώντας τους δικαστικούς λειτουργούς του ΣΤΕ, των ανωτάτων δικαστηρίων δηλαδή που ο αιμνηστος συνάδελφος ήθησε, σχεδόν καθημερινά, επί δεκαετίες.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

23.9.1991

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του Ηλία Παρασκευά, διακεκριμένου Δικηγόρου, τώως Αντιπροέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, που υπήρξε από τους κορυφαίους της Νομικής Επιστήμης και του δικηγορικού λειτουργήματος, που επέδειξε καθόλη τη διάρκεια της μακράς Δικηγορίας του απaráμυλλο ήθος, σεβασμό στους θεσμούς, στη Δημοκρατία και τη Δικαιοσύνη, συνήλθε και αποφάσισε:

1. Να κατατεθεί στεφάνι στη σορή του.
 2. Το Διοικητικό Συμβούλιο να παραστεί στην κηδεία του.
 3. Να αποχαιρετίσει τον νεκρό, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κ. Σωτήρης Πολύδωρας.
 4. Να διατεθεί ποσό δραχμών 100.000 εις μνήμη του, στο Ταμείο περιθάλψεως του ΔΣΑ και
 5. Να δημοσιευθεί το παρόν στον Τύπο.
- Ο Πρόεδρος Ο Γ. Γραμματέας
 Σ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Θ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

Τον Ηλία Παρασκευά αποχαιρέτησε εκ μέρους του ΔΣΑ ο Πρόεδρος του κ. Σ. Πολύδωρας.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, το Δικηγορικό Σώμα γενικότερα και όλος ο νομικός κόσμος προπέμει στην τελευταία του κατοικία τον Πρύτανη των Δικηγόρων, όπως δίκαια αποκλήθηκε, τον Ηλία Παρασκευά.

Ο Ηλίας Παρασκευάς ὄρκισθη Δικηγόρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών την 1 Φεβρουαρίου του 1934, 22 μόλις ετών, προήχθη στο Εφετείο Αθηνών το 1939 και στον Ἄρειο Πάγο το 1944.

Διετέλεσε Αντιπρόεδρος του ΔΣΑ, επί Προεδρίας Σακελλαροπούλου, μέλος του Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου και ενεργό μέλος των Διοικήσεων πολλών επιστημονικών δικηγορικών και κοινωνικών ενώσεων.

Ο Ηλίας Παρασκευάς, εν ενεργεία Δικηγόρος,

αποχαιρέτησε προχθές τη ζωή και το δικηγορικό λειτουργήμα που άσκησε επί 57 ολόκληρα χρόνια Αλλημονάτη και σεβαστέ συνάδελφε

Ελάμπρυνες το Δικηγορικό Σώμα και αφήνεις το όνομά σου υπόδειγμα Δικηγόρου, τόσο στην επιστημονική όσο και στη Δεοντολογική του έκφραση, σύμβολο τελειότητας.

Τον αγώνα του δικαίου και της αρετής αγωνισθήκες. Καθηγήσας τη ζωή σου με την εκτέλεση του καθήκοντος.

Υπήρξες υπέρμαχος της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, της Δικαιοσύνης, φύλακας των θεσμών, δέκτης ευαισθησίας των νόθων και των ελπίδων όλων εκείνων που εξήτησαν τη νομική σου, τη δικηγορική σου συνδρομή. Υπήρξες ευπατρίδης της Δικηγορίας, αληθής σύμβουλος δικάζομένων και δικαστών, εξαιρετος και εύστοχος ερμηνευτής των νόμων.

Εδίδοξες με τη νομική σου εμβρίθεια, με τη σαφήνεια του προφορικού και γραπτού σου λόγου, με τη βαθύτητα της σκέψεώς σου, με την ακριβολογία των εκφράσεών σου, με την ευπρέπεια σου, με την περισκεψη και την προσήνειά σου, με τη σεμνότητά σου, με το έζοχο ήθος σου, με την ευσυνειδησία και την ακαταμάχητη εργατικότητα σου, με την πραότητα σου, με τον αδαμάντινο χαρακτήρα σου.

Δίκαια επεβάλλετο η προσωπικότητά σου, Δικαία κατακτούσες την αγάπη και το σεβασμό του Δικαστικού και του Δικηγορικού Σώματος των νομικών της χώρας.

Υπήρξες ο Δικηγόρος, λειτουργός της Δικαιοσύνης, όπως θέλει το Δικηγόρο, στη διαχρονική πορεία του λειτουργήματός η Κοινωνία. Επάξια εκέριδες την αθανασία.

Σε τιμούμε, σεβαστέ μου διακεκριμένε συνάδελφε. Σε ευγνωμονούμε και σε αποχαιρετούμε. Βαρεία η κληρονομιά που αφήνεις σε όλους μας και ιδιαίτερα στο συνάδελφο γιο σου Δημήτρη, ο οποίος, είμαστε βέβαιοι, ότι θα ακολουθήσει το παράδειγμά σου.

Παρηγοριά ευχόμαστε στην οικογένειά σου. Αιώνια σου η μνήμη μεγάλη Δάσκαλε.

Εκ μέρους του Προέδρου και των Μελών του Ἄρειου Πάγου τον νεκρό αποχαιρέτησε ο Αντιπρόεδρος κ. Χ. Πλουμής.

Εκ μέρους του Προέδρου και των Μελών του Ἄρειου Πάγου εκφράζομε τη βαθύτατη θλίψη μας για το θάνατο του Ηλία Παρασκευά, διαπρεπούς νομικού, ο οποίος καθ' όλη τη σταδιοδρομία του επέδειξε ακλόνητη πίστη εις το ιδεώδες της δικαιοσύνης, την οποία υπηρέτησε με ευπρέπεια και υψηλόν ήθος, επικουρούμενος από τα εξαιρετικά προσόντα με τα οποία η φύση και ο προσωπικός του μόχθος τον επροίκισαν, και που τον κατέστησαν έναν από τους πλέον ταλαντούχους, ευρυμαθείς και καλλιεργημένους Έλληνες.

Θα παραμείνει παροιμιώδης η προσήνεια και η ευγένεια του χαρακτήρα του, ως και η υποδειγμα-

τική συμπεριφορά του προς διαδίκους και δικαστές, δείγμα και αυτό της μεγαλωσύνης του, γιατί η μετριοφροσύνη που τον διέκρινε σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του, κοινωνικής ή επαγγελματικής, είναι αρετή που χαρακτηρίζει τους αληθινά μεγάλους. Γι' αυτό η δικαιοσύνη του στο ναό της Θέμιδος, θύμιζε τις καλλίτερες στιγμές μιας δικαστικής μεταγωγίας.

Για όλα αυτά, αναλογιζόμενοι την ανεκτίμητη προσφορά του στη νομική θεωρία και τη δικαστηριακή πρακτική, με την πικρή αίσθηση μιας απώλειας που αφήνει δυσαναπλήρωτο κενό στα νομικά μας πράγματα, αποτίουμε φόρο τιμής στη μνήμη του εκκλιπόντος εκλεκτού τέκνου της νομικής οικογένειάς.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της Αττικής γης που θα τον σκεπάσει.

Τον Ηλία Παρασκευά αποχαίρησε ο Σύμβουλος Επικρατείας κ. Ν. Ντούβας εκ μέρους των δικαστικών λειτουργιών του ΣΤΕ.

Στο πάνδημο πένθος του νομικού κόσμου για την απώλεια του διακεκριμένου δικηγόρου και νομομαθούς Ηλ. Παρασκευά, αισθάνθηκε χρέος να συμμετάσχει και η Ένωση των Δικαστικών Λειτουργιών του ΣΤΕ, ανταποκρινόμενη στο αίτημα και την αυθόρμητη επιθυμία των μελών του Δικαστηρίου να ενωθεί στο γενικό θρήνο και η δική τους φωνή, σε έναν ύστατο χαρτερισμό για τον εξαιρετο και αγαπητό σε όλους άνθρωπο που χάθηκε.

Ο Ηλ. Παρασκευάς είναι ίσως από τους λίγους ανθρώπους που δεν χρειάζεται να εξηγήσουν τα προσόντα και τις αρετές του. Γιατί είναι γνωστό ότι ο ίδιος ήταν η αξία και η αρετή μαζί. Με άριστη νομική κατάρτιση και θαυμάσιος κάτοχος της ελληνικής γλώσσας, χειριζόταν άψογα το λόγο, γραπτό και προφορικό. Κατόρθωνε με μοναδική ακρίβεια, σε λίγες γραμμές και με φράσεις μεστές νοημάτων να εκφράζει αυτό για το οποίο οι άλλοι ήταν αναγκασμένοι να πουν πολύ περισσότερα. Είχε ήρεμη φαισιογνωμία, αλλά εντυπωσιάζετο το συνομιλητή του το σπινθηροβόλο πνεύμα του, η ετοιμότητά του, η πληρότητα των στοχασμών του. Τη βαθειά γνώση της επιστήμης του συμπλήρωνε μια θαυμάσια κλασική παιδεία, ευρυμάθεια σε όλους τους τομείς του επιστητού, αγάπη για τη μουσική, την οποία κυριολεκτικά λάτρευε. Ήταν ακάματος στη δουλειά του, σκληρός απέναντι στον εαυτό του, σεμνός και ευπρεπής απέναντι στους άλλους. Ο άσπογος τρόπος της συμπεριφοράς του υποχρέωνε σε σεβασμό στο πρόσωπό του. Η συνεργασία του με το δικαστή ήταν

αρμονική και εξεθετε την υπόθεση που χειριζόταν με άνεση, χωρίς περιττά και ανούσια επιχειρήματα σε τρόπο ώστε να εντοπισθεί άμεσα το νομικό πρόβλημα και να επιλυθεί αυτό από το Δικαστήριο, στη λύση του δε συνέβαλε κατά κανόνα και ο ίδιος αποφασιστικά συντελώντας έτσι στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Χειριζόταν ο ίδιος τις υποθέσεις του και έγραφε, στη γνώριμη παλιά γραφομηχανή, ο ίδιος τα δικόγραφα των υποθέσεων της ακυρωτικής και της αναίτητικής διαδικασίας. Το ύφος της διατυπώσεως ήταν λιτό, σύντομο, δωρικό, αλλά όχι δογματικό. Δεν γέμιζε άσκοπα τις σελίδες, αλλά στα λίγα αυτά περιλαμβανόταν το απόσταγμα της νομικής του σοφίας, τα ανέπτυσσε δε ακολουθώντας ενώνιον του Δικαστηρίου με ευγλωττία και πειθώ, χωρίς ρητορείες και μεγαλοστομίες. Ήταν απόλαυση να τον ακούει κανείς να αγορεύει. Δεν κούραζε το ακροατήριό του το οποίο σεβόταν και τόδαιχνε, το καταλάβαινε ότι το σεβόταν. Αντίθετα μπορώ να πω, κανείς δεν ήθελε να τελειώσει γρήγορα, γιατί έτσι έπαυε η διάχυτη σαγήνη του λόγου του, η γοητεία των απροσμάχητων νομικών του επιχειρημάτων.

Ήταν βλέπαμε εμείς οι δικαστές του ΣΤΕ το δικηγόρο Ηλία Παρασκευά, που ήταν γνώριμη φυσιογνωμία στο Δικαστήριο επί πολλές 10ετίες. Ο δικηγορικός και, γενικότερα, ο νομικός κόσμος, θρηνεί και πρέπει να θρηνήσει μια πραγματικά μεγάλη απώλεια. Η δικαιοσύνη έχασε έναν άξιο θεράποντα, έναν άσκηνα υπρέτη του σπουδαίου και δύσκολου δικηγορικού λειτουργήματος. Οι δικαστές έχασαν έναν πολύτιμο συνεργάτη στο δικαιοδοτικό τους έργο. Είναι δύσκολο να αναπληρωθεί η απώλεια του Ηλία Παρασκευά. Ο ήσυχος αυτός γίγαντας της νομικής επιστήμης, ο ιδεολόγος, ο μετριοφρων, ο σεμνός, ο μετριοπαθής, έφυγε για πάντα, αφήνοντάς μας με το παράπονο ότι η συμπαθητική και ανάλαφρη μορφή του δεν θα δίνει πια το παρόν στην πρώτη γραμμή της μάχης στις αίθουσες του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θα δυσκολευτούμε να πιστέψουμε ότι έφυγε ένας από τους γνησιότερους εκπροσώπους της τελευταίας γενιάς, μια προσωπικότητα ολοκληρωμένη, ένας ακάματος αγωνιστής, με παρελθόν αγωνιστή. Αυτό που πιστεύω, όμως, ο Ηλίας Παρασκευάς, πρέπει να τα συνεχίσουμε όλοι εμείς, εμπνεόμενοι από την προσωπικότητα και το μεστό έργο του, από τις αξεπέραστες αξίες της ηθικής, σε όλους τους τομείς, που αυτός επέδρασε αντιπροσώπωσε.

Να είναι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει ολομόνητη Ηλία Παρασκευά.

The obituary by the as published in the

Elias Paraskevas

Elias Paraskevas passed away on 23.9.91. In fond memory of the dean of Greek lawyers, the N.V. publishes the resolution of the Athens Bar Association (ABA) as well as the eulogies delivered by the Chair of the ABA Mr. Sotiris Polydoros on behalf of the legal community, the Vice-Chairman of the Supreme Court of Justice Mr. Ch. Ploumis on behalf of the President and the Bench of the Supreme Court of Justice and the Councilor of the State Mr. N. Douvas representing the Judges of the State Council of the high courts, where our dear departed colleague served almost daily, for decades.

ATHENS BAR ASSOCIATION

23.9.1991

RESOLUTION

As soon as the Board of the Athens Bar Association was informed of the death of Elias Paraskevas, a distinguished Lawyer, former Vice-President of the Athens Bar Association, one of the leading personalities of the law community who throughout the many years of his practice shared reverence to the fundamental institutions of the laws, to Democracy and Justice, held a meeting and resolved the following: to lay a wreath at his coffin, that the Board of Directors attend his funeral, that the President of the Athens Bar Association, Mr. Sotiris Polydoros shall bid farewell to the late Elias Paraskevas on behalf of the Board of Directors of the Athens Bar Association, that the sum of 100.000 drachmae shall be donated to the Medicare Fund of the ABA in his memory, and to publish this in the Press.

The Chairman
General
S. Polydoros

Secretary
Th. Vassilakis

S. Polydoros, the Chairman of the ABA bade farewell to Elias Paraskevas, on behalf of the Association.

The Athens Bar Association, the Law Society and the legal community in general bid farewell to Elias Paraskevas, the Dean of Lawyers, as he was justly called, as he goes to his final resting place.

Elias Paraskevas took his oath as a lawyer at the Court of First Instance of Athens on the 1st of February 1934, at the age of 22. He was promoted to the Court of Appeal in 1939 and to the Supreme Court of Justice in 1944.

He was Vice President of the ABA, during the Presidency of Mr. Sakellaropoulos, member of the Supreme Disciplinary Board and active member of the Boards of many scientific, legal and social associations.

Athens Bar Association, Law Magazine «NOMIKO VIMA» of that time

Elias Paraskevas, still practicing law, passed away the day before yesterday and thus bade farewell to the law which he practiced for 57 years.

Unforgettable and respected colleague.

You graced the Law Society and your name shall mean a model Lawyer, a symbol of perfection, both in its scientific and ethical manifestation.

You fought for justice and virtue. You devoted your life to performing your duty.

You supported Freedom, Democracy and Justice, you safeguarded the institutions of democracy, a sensitive recipient of the wishes and hopes of those requesting your legal assistance. You were a peer of the Legal Profession, a true counsellor for those tried and those trying, an excellent and accurate interpreter of the laws.

Your legal profundity, the lucidity of your written and oral speech, your profound thoughts, the preciseness in the choice of words, your decency, your discretion and affability, your modesty, your excellent morals, your consciousness and your incomparable diligence, your gentleness and your sterling character have set an example for all of us.

Your personality revered for good reason.

With good reason did you earn the love and respect of the judiciary and the Law society of the country.

You were the Lawyer, a faithful servant of Justice, exactly as a lawyer is expected to be by the Society throughout the years. You earned immortality for good reason.

We honor you, my respected and distinguished colleague. We are grateful and bid you farewell. The burden of your legacy to all of us and especially to our colleague and your son Dimitris, who will certainly follow your example, is heavy.

Our condolences to your family.

May you rest in peace great Teacher.

The Vice-Chairman Mr. Ch. Ploumis, bade farewell to the late Elias Paraskevas, on behalf of the Chairman and the Members of the Supreme Court.

On behalf of the Chairman and the Members of the Supreme Court we express our deep grief at the loss of Elias Paraskevas, a distinguished lawyer, who remained faithful to the ideal of justice, throughout his career, which he served with decency and respect, thanks to his excellent virtues endowed by nature and his hard work rendering him one of the most talented Greeks with broad education and culture.

He shall be remembered for his renowned gentleness and kindness and his exemplary behavior towards litigants and judges, also constituting an earnest of his nobility since modesty characterizing all aspects of his life either social or professional, is a virtue characterizing only great people. This explains why his service at the courts of law, reminded of the best moments of a law ritual.

Contemplating his invaluable offer to the theory of law and his practice at the courts of law, having this bitter disappointment by a loss leaving a void in law, difficult to fill, we pay a tribute in the memory of the late, fine son of the legal community.

May he rest in peace.

The State Councillor Mr. Douvas bade farewell to Elias Paraskevas on behalf of the Judges of the Council of State.

The Association of Judges of the Council of State also felt an obligation to join the widespread mourning of the legal community for the loss of a distinguished lawyer and jurist, Elias Paraskevas; thus, responding to the demand and the unprompted desire of the members of the Court to join the general mourning, as a last farewell to this exceptional and dear man that has passed away. Elias Paraskevas is perhaps among the few people who do not need to praise their skills and character. It is well known that he incarnated both competence and virtue. He had received good legal training and he had a remarkable knowledge of Greek language; he used both written and oral speech fluently. In a few lines, he managed to express with unparalleled precision and with comprehensive phrases what others would need several paragraphs to explain. He was a quiet figure, but he could impress his interlocutor with the sharpness of his wits, his presence of mind and the thoroughness of his reflections. Broad education, extensive interdisciplinary knowledge, and love for music, which he literally adored, supplemented the deep knowledge of his science. He was tireless in his work, strict to himself, modest and well mannered to others. His impeccable behavior commanded everybody's respect. He cooperated fully with the judges and presented his case with ease, and without unnecessary and pointless arguments, in such a way as to identify promptly the legal problem to be resolved by the Court; as a rule, he also assisted in addressing the problem, thus, contributing decisively to justice being served accordingly.

He used to handle his cases himself, and he used to type the applications for annulment, and the appeals in the familiar old typewriter himself. The style of his writing was austere, short, straight to the point but not dogmatic. He did not fill pages pointlessly but a few words comprised the essence of his legal wisdom that he then unfolded before the Court with eloquence and persuasiveness, without rhetoric and bombastic words. It was a pleasure listening to him when he held the floor. He would never bore his audience; he respected them deeply and showed them so; one could see that. On the contrary, I admit that nobody wished that he would finish fast, because that would put an end to the pervasive charm of his words, the attraction of his strong legal arguments.

This is who the lawyer Elias Paraskevas was to us, the judges of the Council of State; he was a familiar figure to the Court for several decades. The community of lawyers and in general the legal community is mourning and should grieve a truly great loss. Justice has lost a true soldier, an unflagging servant of the great and hard function of a lawyer. The judges have lost a valuable partner in their juristic work. It is difficult to fill the void left by the loss of Elias Paraskevas. This quiet giant of legal science, a visionary, an unassertive, modest, low-profile gentleman is gone forever leaving us with the gripe that his loving and gentle figure will no longer lead the battle in the halls of the Council of State. It will be difficult for us to realize that one of the most authentic representatives of the last generation, a strong personality, a tireless fighter with a fighter's background is gone. However, what Elias Paraskevas believed we must carry it on, all of us inspired by his personality and his meaningful work, the universal moral values, in every field he justly represented. May your soul rest in peace, unforgettable friend Elias Paraskevas.

Μάνος Χατζιδάκις

Ο Μάνος Χατζιδάκις γεννήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1925 στην Ξάνθη, μια ακριτική καπνοπαραγωγική πόλη της Ελλάδας. Ο πατέρας του, Γεώργιος Χατζιδάκις, καταγόταν από τη Μύρθιο Ρεθύμνου και ήταν δικηγόρος. Η μητέρα του, Αλίκη (Βασιλική), το γένος Αρβανπιόου, καταγόταν από την Αδριανούπολη. «Από τη μητέρα μου», όπως έλεγε ο ίδιος, «κληρονόμησα όλους τους γρίφους που από παιδί μ' απασχολούν και μέχρι σήμερα κάνω προσπάθειες να τους λύσω. Χωρίς τους γρίφους της, δεν θα 'μουν ποιητής...».

Από την ηλικία των τεσσάρων ετών, αρχίζει τα πρώτα μαθήματα πιάνου, με δασκάλα την Αλτουιάν, αρμενικής καταγωγής, γνωστή μουσικό της Ξάνθης. Μάθαινε, επίσης, βιολί και ακορντεόν. Το 1932, η μητέρα και τα δύο παιδιά, ο Μάνος και η Μιράντα, εγκαθίστανται οριστικά στην Αθήνα και οι γονείς χωρίζουν. Το 1938, ο πατέρας του σκοτώνεται σε αεροπορικό δυστύχημα, ενώ ταξίδευε για το Μιλάνο. Το γεγονός αυτό, καθώς και η έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κατέστρεψαν οικονομικά την οικογένεια.

Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και της απελευθέρωσης, εργάζεται ως φορτοεκφορτωτής στο λιμάνι του Πειραιά, παγοπώλης, εργάτης στο εργοστάσιο ζυθοποιίας του Φιξ, υπάλληλος στο φωτογραφείο του Μεγαλοοικονόμου, βοηθός νοσοκόμος στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο.

Συγχρόνως, αρχίζει ανώτερα θεωρητικά μαθήματα μουσικής με το Μενέλαο Παλλάντιο, σημαντική μορφή της ελληνικής εθνικής μουσικής σχολής. Αρχίζει, επίσης, σπουδές Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (που ποτέ δεν ολοκλήρωσε), ενώ παράλληλα γαλουχείται από καλλιτέχνες και διανοούμενους (Γκάτσος, Σεφέρης, Ελύτης, Τσαρούχης, Σικελιανός) της γενιάς του μεσοπολέμου, οι οποίοι θα συμβάλλουν ουσιαστικά στη διαμόρφωση των προσανατολισμών και της σκέψης του. Ο Νίκος Γκάτσος, με τον οποίο γνωρίστηκε το 1943, θα παραμείνει μέχρι το τέλος της ζωής του ο μεγάλος δάσκαλος και ο ακριβός του φίλος.

Η πρώτη του εμφάνιση ως συνθέτη στο μουσικό ορίζοντα της χώρας γίνεται το 1944, με τον «Τελευταίο Ασπροκόρακα» του Αλέξη Σολωμού, στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν. Στη

σχολή του Θεάτρου Τέχνης, ο Χατζιδάκις θα παρακολουθήσει και μαθήματα Υποκριτικής, θέλοντας να γίνει ηθοποιός, αλλά ο Κουν θα τον αποτρέψει.

Μέσα από τη γόνιμη συνεργασία του, ως συνθέτης πια, με το Θέατρο Τέχνης, που θα διαρκέσει δεκαπέντε χρόνια, θα γράψει μουσική για πολλά έργα του σύγχρονου θεατρικού ρεπερτορίου: «Γυάλινος Κόσμος» (Τ. Ουίλιαμς, 1946), «Ανιγόνη» (Ζ. Ανουίγ, 1947), «Ματωμένος Γάμος» (Φ. Γ. Λόρκα, 1948), «Όλα τα παιδιά του Θεού έχουν φτερά» (Ε. Ο' Νηλ, 1948), «Λεωφορείον ο Πόθος» (Τ. Ουίλιαμς, 1948), «Ο θάνατος του Εμποράκου» (Α. Μίλερ, 1949) κ.ά.

Με το τέλος της γερμανικής κατοχής, η τραγωδός Μαρίκα Κοτοπούλη τολμάει πρώτη να του αναθέσει να συνθέσει μουσική για τον «Αγαμέμνονα» και τις «Χοιφόρες» (1950), από την «Ορέστεια» του Αισχύλου. Μέχρι τότε, τη μουσική επένδυση των αρχαίων τραγωδιών την ανέθεταν σε ακαδημαϊκούς συνθέτες. Την ίδια περίοδο, συνεργάζεται με το μεγάλο ποιητή Άγγελο Σικελιανό, για να συνθέσει τη μουσική στην τελευταία του τραγωδία «Ιπποκράτης», ενώ η έγκυρη μουσικοκριτικός Σοφία Σπανούδη γράφει ήδη ένθερμα άρθρα για το έργο του. Το 1945, στο θεατρικό έργο του Ευγένιου Ο' Νηλ «Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα», γνωρίζει τη Μελίνα Μερκούρη, που υποδύεται τη Λαβίνα, κατοπινή συνεργάτιδα και αγαπημένη του φίλη.

Η πρώτη του εργασία για τον κινηματογράφο πραγματοποιείται το 1946 για την ταινία «Αδούλωτοι Σκλάβοι», ενώ ένα χρόνο αργότερα αρχίζει να γράφει το έργο «Για μια μικρή λευκή Αχιβάδα», op. 1 για πιάνο, το οποίο ο ίδιος ξεχωρίζει με ιδιαίτερη αριθμηση στο σύνολο της εργασίας του. Το 1948, το ίδιο έργο θα παιχτεί από τον αμερικανό πιανίστα Julius Katchen.

Το 1949, με μια διάλεξή του για το ρεμπέτικο τραγούδι, θα ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων στη συντηρητική ελληνική αστική κοινωνία. Το ρεμπέτικο τραγούδι, που εξέφραζε τα λαϊκά στρώματα, απαγορευμένο και παράνομο, ήταν για τον υπόλοιπο κόσμο -αστούς και διανοήση- είτε άγνωστο είτε περιφρονημένο. Η «μουσική του δρόμου» και η «λαϊκή μουσική» έκαναν το Μάνο Χατζιδάκι να αναγνωρίσει στο ρεμπέτικο τραγούδι αυθεντικά στοιχεία της παράδοσης.

Δύο χρόνια αργότερα (1951), παρουσιάζοντας και παίζοντας ο ίδιος στο πιάνο τις «Έξι λαϊκές ζωγραφιές», που ήταν μεταφορά στο πιάνο έξι ρεμπέτικων τραγουδιών, θα πείσει πια έμπρακτα το ελληνικό κοινό για την ομορφιά και τον πλούτο των ρεμπέτικων τραγουδιών και θα αναμορφώσει όλο το ελληνικό τραγούδι, δρομολογώντας το σε νέους μουσικούς ορίζοντες. Όταν, όμως, το λαϊκό τραγούδι έγινε προϊόν τουριστικής αξιοποίησης και αντικείμενο εκμετάλλευσης, δεν δίστασε πρώτος να το καταγγείλει.

Το 1951, ιδρύεται το «Ελληνικό Χορόδραμα» της Παλλούς Μάνου -του οποίου ο Μάνος Χατζιδάκις υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος και καλλιτεχνικός διευθυντής- και παρουσιάζει τα τέσσερα μπαλέτα του: «Μαρσύας» (1950), «Έξι λαϊκές ζωγραφιές» (1951), «Το καταραμένο φίδι» (1951) και «Ερημιά» (1958).

Από το 1950, αρχής γενομένης με την «Ορέστεια» του Αισχύλου, θα γράψει μουσική για πολλές αρχαίες τραγωδίες και κωμωδίες: «Μήδεια» (1956), «Κύκλωπας» (1959) και «Βάκχες» (1962), του Ευριπίδη, «Εκκλησιάζουσες» (1956), «Λυσιστράτη» (1957), «Πλούτος» (1956) «Θεσμοφοριάζουσες» (1958), «Βάτραχοι» (1959) και «Όρνιθες» (1959), του Αριστοφάνη.

Το 1953, με μια σειρά διαλέξεών του με θέμα τους σύγχρονους αμερικανούς συνθέτες, θα «αποκαλύψει» τους A. Copland, G. Menotti, L. Bernstein κ.ά. στο ελληνικό ακροατήριο, που είχε απομονωθεί από τον υπόλοιπο κόσμο εξαιτίας του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και των δύσκολων μεταπολεμικών συνθηκών. Την ίδια εποχή, γράφει ένα από τα σημαντικότερα έργα

του, τον «Κύκλο του C.N.S.», ορ. 8 για Βαρύτονο και πιάνο.

Εκτός από το Θέατρο Τέχνης, συνεργάζεται και με το Εθνικό Θέατρο. Μεταξύ άλλων (Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας 1951, Βασιλιάς Ληρ 1957, Οθέλλος 1958, Δόνια Ροζίτα 1959), γράφει μουσική για τη «Μήδεια» του Ευριπίδη, που ανεβαίνει στην Επίδαυρο με πρωταγωνίστρια την Κατίνα Παξινού (1956).

Το 1959 παρουσιάζει στο αθηναϊκό κοινό το Μίκη Θεοδωράκη, ενορχηστρώνοντας και ηχογραφώντας ο ίδιος το έργο του «Επιτάφιος», με τη Νάνα Μούσχουρη.

Παράλληλα με το θέατρο, από το 1946 ο Μάνος Χατζιδάκις θα συνθέσει μουσική για πολλές ελληνικές και ξένες κινηματογραφικές ταινίες: «Κάλπικη Λίρα» (Γ. Τζαβέλλα, 1954), «Στέλλα» (Μ. Κακογιάννη, 1955), «Ο Δράκος» (Ν. Κούνδουρου, 1956), «Μανταλένα» (Ντ. Δημόπουλου, 1960), «In the cool of the day» (Robert Stevens, 1962), «America-America» (E. Kazan, 1962), «Blue» (S. Narizzano, 1967), «Sweet movie» (D. Makavejiev, 1974), «Το ταξίδι του μέλιτος» (Γ. Πανουσόπουλου, 1978), «Memed my hawk» (P. Oustinov, 1983), «Ώσυχες μέρες του Αυγούστου» (Γ. Βούλγαρη, 1992) κ.ά. Το 1977, θα γράψει μουσική και για δύο ντοκιμαντέρ του J. Y. Cousteau (A la recherche de l'Atlantide-1, A la recherche de l'Atlantide-2).

Το 1959 και το 1960, στα δύο πρώτα φεστιβάλ τραγουδιού που διοργανώνει το Ε.Ι.Ρ., παίρνει το πρώτο βραβείο για δύο τραγούδια που ερμηνεύει η Νάνα Μούσχουρη. Το 1960, κερδίζει στη Θεσσαλονίκη το πρώτο βραβείο μουσικής της Α΄ Εβδομάδας Ελληνικού Κινηματογράφου (το τότε Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης)

για τη μουσική του στην ταινία του Νίκου Κούνδουρου «Το Ποτάμι».

Το 1960 τού απονέμεται το βραβείο Oscar για το τραγούδι «Τα παιδιά του Πειραιά», από την ταινία του Jules Dassin «Ποτέ την Κυριακή», και ταυτόχρονα είναι ο πρώτος Έλληνας συνθέτης που κάνει γνωστό το ελληνικό τραγούδι έξω από τα σύνορα της χώρας.

«Τα παιδιά του Πειραιά» θα συμπεριληφθούν στα δέκα εμπορικότερα τραγούδια του 20ού αιώνα και θα βραβευθούν στο Αμβούργο το 1987. Η συνεργασία του με τον Jules Dassin θα συνεχισθεί και στο «Τορκάρι» (1963).

Όμως, εκτός από «Τα Παιδιά του Πειραιά», που είχαν διεθνή αναγνώριση, τα επόμενα χρόνια πολλά τραγούδια του είχαν την ίδια τύχη και τραγουδήθηκαν από τους Lale Andersen, Brenda Lee, Nat King Cole, Johnny Mathis, Harry Belafonte, S. Philips, Amalia Rodrigues, Michael Kamen και Νάνα Μούσχουρη.

Η μουσική του για τον ελληνικό κινηματογράφο και μια σειρά ελαφρών τραγουδιών τού χαρίζει μια «λαϊκότητα ανεπιθύμητη», την οποία δεν θα αποδεχθεί ποτέ και θα τη μάχεται μέχρι το τέλος της ζωής του.

Το 1961, γράφει μουσική για τη θεατρική παράσταση «Η Κλέφτρα του Λονδίνου» του G. Neveux, που παρουσιάστηκε στο Παρίσι με πρωταγωνίστρια τη Marie Bell, και το 1962 ανεβάζει στην Αθήνα την «Οδό Ονείρων», μια παράσταση-σταθμό για το ελληνικό μουσικό θέατρο, σε σκηνοθεσία Αλέξη Σολωμού, σκηνικά και κοστούμια Μίνου Αργυράκη. Στον πρωταγωνιστικό ρόλο, ο Δημήτρης Χορν.

Αντισυμβατικός και πνεύμα ανήσυχο, στραμμένος ανέκαθεν στην αναζήτηση του καινούργιου και του αυθεντικού, χρηματοδοτεί το διαγωνισμό πρωτοποριακής σύνθεσης «Μάνος Χατζιδάκις» του Τεχνολογικού Ινστιτούτου Δοξιάδη (1962). Προσκαλεί τον αμερικανό συνθέτη Lucas Foss να προεδρεύσει της κριτικής επιτροπής (μέλη της οποίας ήταν ο μουσικολόγος Γιάννης Γ. Παπαϊωάννου και ο συνθέτης Γιάννης Χρήστου), και το βραβείο απονέμεται στον Ιωάννη Ξενάκη, άγνωστο τότε στο ελληνικό κοινό.

Ίδρύει και διευθύνει την Πειραματική Ορχήστρα Αθηνών (ορχήστρα συμφωνικής μουσικής, 1963-66) και στο σύντομο χρονικό διάστημα της λειτουργίας της δίνει 20 συναυλίες, με πρώτες παρουσιάσεις δεκαπέντε έργων Ελλήνων συνθετών. Η παρουσία της ορχήστρας δημιουργεί νέα δεδομένα στη μουσική ζωή του τόπου, προσελκύοντας το ενδιαφέρον της νεολαίας για την «άγνωστη» μέχρι τότε σύγχρονη μουσική.

Η μακρόχρονη και εποικοδομητική συνεργασία με τα Μπαλέτα του 20ού Αιώνα, του Maurice Béjart, αρχίζει στις Βρυξέλλες

το 1965, με τους «Όρνιθες» του Αριστοφάνη και συνεχίζεται διευθύνοντας τα έργα: Jean Cocteau et la dance (1972, μπαλέτο σε τρία μέρη με αφηγητή τον Jean Marais: Le fils de l' air, L' ange heurtebise -σε μουσική Μάνου Χατζιδάκι-, Les maries de la tour Eiffel -σε μουσική Tailleferre, Auric, Honegger, Milhaud, Poulenc), και την Traviata, του Verdi (1973). Το 1988, ο M. Béjart παρουσιάζει το μπαλέτο Διόνυσος, σε μουσική R. Wagner - Μ. Χατζιδάκι, ενώ το 1993 χορογραφεί μέρος του έργου του συνθέτη, «Οι Μπαλάντες της οδού Αθηνάς».

Το 1965, ηχογραφεί στη Νέα Υόρκη «Το Χαμόγελο της Τζοκόντας», με παραγωγό τον Quincy Jones. Ένα χρόνο αργότερα, ο Μάνος Χατζιδάκις επιστρέφει στην Αμερική, για να ανεβάσει στο Broadway με τον Jules Dassin και τη Μελίνα Μερκούρη τη θεατρική διασκευή τού «Ποτέ την Κυριακή», με τον τίτλο «Illya Darling».

Στην Αμερική θα παραμείνει μέχρι το 1972, και η μουσική του αντίληψη θα επηρεαστεί σημαντικά από την pop music. Αποτέλεσμα αυτής της επίδρασης είναι ο κύκλος τραγουδιών «Reflections» με το συγκρότημα New York Rock and Roll Ensemble. Εκεί, εκτός των άλλων έργων του (Ρυθμολογία, σφ. 26 για πιάνο, Μεγάλος Ερωτικός, σφ. 30 - κύκλος τραγουδιών σε στίχους αρχαίων και νέων Ελλήνων ποιητών), αρχίζει να γράφει τα λιμπρέτα για τρία μουσικά έργα (Μεταμορφώσεις, Όπερα για πέντε, Ντελικανής) και να συνθέτει την «Εποχή της Μελισσάνθης», μια μουσική ιστορία βασισμένη σε αυτοβιογραφικά στοιχεία που διαδραματίζεται τις πρώτες μέρες της απελευθέρωσης του '45.

Το 1970, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας «The Martlet's Tale» στη Ρώμη, θα γνωρίσει το Nicola Piovani. Θα δημιουργηθεί μια σχέση μαθητή-δασκάλου, και ο Piovani θα δουλέψει δίπλα του ως βοηθός του, σε αρκετές παραγωγές. Όταν ο Nino Rota -αγαπημένος φίλος του Χατζιδάκι- πέθανε, ο Χατζιδάκις, αφού «αρνήθηκε» λόγω συγκυριών την πρόταση του Federico Fellini να συνεργαστούν στην ταινία του «La nave nà», πρότεινε στη θέση του το Nicola Piovani.

Το 1972, τον πιο σκοτεινό χρόνο της χούντας, επιστρέφει στην Αθήνα και ιδρύει το Πολύτροπο (1973, μουσικό καφεθέατρο). Αποπειράται να ανοίξει εκφραστικές διόδους στο μουσικό τέλος της εποχής, «φιλοδοξώντας», όπως έλεγε ο ίδιος, «μια τελετουργική παρουσίαση του τραγουδιού, με όλα τα μέσα που μας παρέχει η σύγχρονη θεατρική εμπειρία».

Δύο χρόνια αργότερα, με την πτώση της στρατιωτικής δικτατορίας, αναλαμβάνει πάλι ενεργό δράση στην πολιτιστική ζωή της χώρας. Διορίζεται αναπληρωτής γενικός διευθυντής της Λυρικής Σκηνής (1975-77) και διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας (1975-82). Παράλληλα, αναλαμβάνει τη διεύθυνση

του κρατικού ραδιοσταθμού «Τρίτο Πρόγραμμα» (1975-81), τον οποίο, σε συνεργασία με μια ομάδα νέων και ταλαντούχων δημιουργών, μετατρέπει σε σημείο αναφοράς, ποιότητας και ιδεών.

Το 1979, καθιερώνει τις Μουσικές Γιορτές στ' Ανώγεια της Κρήτης, με τοπικούς λαϊκούς χορούς και τραγούδια, και διοργανώνει συνέδριο με θέμα την παράδοση, στο οποίο συμμετέχουν διανοούμενοι, καλλιτέχνες και ακαδημαϊκοί.

Το 1980, εγκαινιάζει το Μουσικό Αύγουστο στο Ηράκλειο της Κρήτης, ένα φεστιβάλ που παρουσιάζει τα νέα ρεύματα σε όλους τους τομείς της καλλιτεχνικής έκφρασης (μουσική, χορός, κινηματογράφος, ζωγραφική, θέατρο). Ο Μουσικός Αύγουστος θα επαναληφθεί και τον επόμενο χρόνο και θα φιλοξενήσει καταξιωμένους καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο: N. Piovani, A. Piazzola, S. Rinaldi, G. May, R. Winters, G. Sandor, E. Culp, H. Zender, Frei Hermano da Camara κ.ά.

Τέλος, το 1981-82, διοργανώνει τους Μουσικούς Αγώνες στην Κέρκυρα, ένα μουσικό διαγωνισμό με σκοπό την παρουσίαση νέων ελλήνων καλλιτεχνών.

Το 1985-86, εκδίδει το πολιτιστικό περιοδικό «Το Τέταρτο», ένα περιοδικό «που προσπάθησε να καταγράψει τα καλλιτεχνικά θέματα, τα κοινωνικά, ακόμη και τα επιστημονικά, μέσα από τις

πολιτικές διαστάσεις τους».

Θέλοντας να προστατέψει το ελληνικό τραγούδι από τη φθορά του εμπορίου, συστήνει το 1985 την ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία ΣΕΙΡΙΟΣ, η οποία λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Με φορέα το Σείριο, παρουσιάζει στην Πλάκα (1987-88) μια σειρά μουσικών προγραμμάτων με νέους καλλιτέχνες, «αντιδρώντας» με αυτό τον τρόπο «στον εκχυδαϊσμό και τη ρύπανση του πολιτιστικού μας περιβάλλοντος».

Το 1991, σε συνεργασία με το Δήμο Καλαμάτας, διοργανώνει τους Πρώτους Αγώνες Ελληνικού Τραγουδιού Καλαμάτας. Γι' άλλη μία φορά, αναζητά «τους νέους που θέλουν να συνομιλήσουν» μαζί του, «χωρίς κραυγές, χωρίς συνθήματα και δίκως εκτονώσεις...».

Το 1989-93, ιδρύει την Ορχήστρα των Χρωμάτων, για να παρουσιάζει «πρωτότυπα προγράμματα που συνήθως δεν καλύπτονται από τις συμβατικές συμφωνικές ορχήστρες», την οποία διύθυσε μέχρι το τέλος της ζωής του. Η Ορχήστρα των Χρωμάτων, με μαέστρο το Μ. Χατζιδάκι, έδωσε είκοσι συναυλίες και δώδεκα ρεσιτάλ ελληνικού και διεθνούς ρεπερτορίου με έλληνες και ξένους σολίστ: Χ. Γεωργιάδη, Σ. Θεοδωρίδου, S. Armstrong, A. Piazzola, G. Sandor κ.ά. Αρκετά από τα έργα που παρουσίασε ήταν άγνωστα στην Ελλάδα, ενώ στο ρεπερτόριό της συμπεριελήφθησαν και πρώτες παγκόσμιες εκτελέσεις έργων ελλήνων συνθετών.

Από την αρχή της παρουσίας του στον ελληνικό χώρο και συγχρόνως με όλες τις προηγούμενες δραστηριότητές του, ήταν διαρκώς δισκογραφικά παρών με δεκάδες δίσκους που θεωρούνται πια κλασικοί: Ο κύκλος με την κιμωλία (1956), Παραμύθι χωρίς όνομα (1959), Πασχαλιές μέσα απ' τη νεκρή γη (1961), Δεκαπέντε Εσπερινοί (1964), Μυθολογία (1965), Καπετάν Μιχάλης (1966), Τα λειτουργικά (1971), Αθανασία (1975), Τα παράλογα (1976), Σκοτεινή μητέρα (1985), Τα τραγούδια της αμαρτίας (1992) κ.ά. Οι περισσότεροι κύκλοι τραγουδιών είναι σε στίχους Νίκου Γκάτσου.

Ο ίδιος δημοσίευσε τέσσερα βιβλία με ποιήματα και σχόλια (Μυθολογία, Μυθολογία Δεύτερη, Τα σχόλια του Τρίτου, Ο καθρέφτης και το μαχαίρι).

Ασυμβίβαστος και πρωτοπόρος, εχθρός της σοβαροφάνειας και των παγιωμένων αντιλήψεων, λάτρης της «νεότητας» και της συνεχούς αμφισβήτησης, συνέδεσε τη λόγια με τη λαϊκή μουσική, δημιουργώντας έτσι ένα «νέο» ήχο, ένα «νέο» τραγούδι, που έχει τις ρίζες του τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση.

Το απόγευμα της 15ης Ιουνίου του 1994, ο Μάνος Χατζιδάκις «άρχιζε το ταξίδι του προς τα άστρα».

Όρνιθες

«Το 1959, γράφω πρώτη φορά τη μουσική των ΟΡΝΙΘΩΝ για μια παράσταση του Θεάτρου Τέχνης μέσα στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών του ίδιου χρόνου. Ο Κουν, ο Τσαρούχης κι εγώ, είδαμε με διαφορετική αντίληψη ο καθένας το έργο του Αριστοφάνη, έτσι ώστε στις γενικές δοκιμές - κάπως αργά - να διαπιστώσουμε πως κανείς από εμάς δεν περίμενε την εργασία του άλλου. Αποτέλεσμα: πλήρης αποτυχία.

Το 1960, ο Κουν, πιστεύοντας στο όραμά του, με βάζει όπως - όπως σε μία μέρα, να ηχογραφήσω με τέσσερα όργανα μια σκιά της μουσικής μου, που όμως τον βόλεψε να συνδέσει τη λαϊκή Αριστοφάνεια παράστασή του, με την οποία γνώρισε την επιτυχία κι εδώ και στην Ευρώπη.

Το 1962, ονειρεύομαι συχνά τις αληθινές διαστάσεις αυτής της μουσικής μου, χωρίς να κάμω τίποτα.

Το 1963, αρχίζω να σκέπτομαι σοβαρά τις λεπτομέρειες και την οργάνωση για μια ολοκληρωμένη παρουσίαση της μουσικής των ΟΡΝΙΘΩΝ, πράγμα αρκετά τολμηρό, αφού τα έξοδα έπρεπε να τ' αντιμετωπίσω εξ ολοκλήρου εγώ ο ίδιος. Το 1964, αποφασίζω, ενορχηστρώνω και ηχογραφώ.

Τον ίδιο χρόνο παρουσιάζεται το έργο σαν καντάτα στην πρώτη συναυλία της «Πειραματικής Ορχήστρας» μέσα στο Φεστιβάλ Αθηνών. Το Μάρτη του 1965, παρουσιάζεται στην Όπερα των Βρυξελλών σαν όπερα - μπαλέτο, με σκηνοθέτη και χορογράφο τον Μωρίς Μπεζάρ και με τη μουσική μου διεύθυνση.

Το 1966, τέλος ΟΡΝΙΘΕΣ. Συναυλίες, όπερα, δίσκοι τέλειωσαν, έτσι που κι αυτές να ζουν καλά κι εμείς καλύτερα».

Μάνος Χατζιδάκις, 1965

Το χαμόγελο της Τζοκόντας

Έργο 22 (1964), για ορχήστρα.

“ Τα δέκα αυτά τραγούδια γράφτηκαν μ' ένα συγκερασμό απελπισίας και αναμνήσεων. Το θέμα είναι η γυναίκα έρημη μες στη μεγάλη πόλη. Το κάθε τραγούδι είναι κι ένας μονόλογός της, κι όλα μαζί συνθέτουν την ιστορία της. Μια ιστορία σύγχρονη και παλιά μαζί... ”

M.X.

Δημήτρης Παπαδημητρίου

Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου γεννήθηκε το 1959 και είναι Αλεξανδρινός τρίτης γενιάς στην καταγωγή. Μετοίκησε στην Ελλάδα το 1966. Φοίτησε στην Ιωνίδειο Πρότυπο Σχολή Πειραιά.

Το 1975 απέκτησε το Diplome d'Etudes Superieures Section Litterature Francaise.

Το 1976 πήρε το Δίπλωμα Δεξιοτεχνίας Κλασικής Κιθάρας με Άριστα παμψηφεί, με καθηγητές το Δημήτρη Ζαμπετάκη, το Γεράσιμο Μηλιάρη και τον Ευάγγελο Ασημακόπουλο, ενώ το επόμενο έτος έγινε πτυχιούχος Σύνθεσης, με καθηγητές στα θεωρητικά τον Ανιάν, το Βαλεντίνο Πατρικίδη, το Γ. Βούρτσιν και το Γιάννη Ιωαννίδη.

Παρακολούθησε, επίσης, μαθήματα πιάνου από το Γιάννη Τζόνκερ και βιολιού από την Άννα Στάρνόφσκαγια.

Το 1977 εισήχθη στη Νομική Αθηνών, όπου διέκοψε τις σπουδές του στο τέταρτο έτος.

Το 1979 απέσπασε Βραβείο Μουσικής για ταινία Μεγάλου Μήκους, στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης («Ηλεκτρικός Άγγελος», του Θ. Ρεντζή).

Από το 1979 συνεργάστηκε για τρία χρόνια με το Μάνο Χατζιδάκι ως βοηθός του και ως μουσικός και συνεργάτης του «Τρίτου Προγράμματος».

Το 1980, ο Μάνος Χατζιδάκις τον παρουσιάζει στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά μαζί με άλλους πέντε συνθέτες τού τότε «Τρίτου Προγράμματος».

Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου έκτοτε έπαιξε και συνεργάστηκε με το Μάνο Χατζιδάκι σε δίσκους και συναυλίες.

Το 1986, ο Herbert von Karajan, σε επιστολή του στον καθηγητή του Παντείου Ιωάννη Γεωργιάκη, επισημαίνει το ταλέντο και τη φυσική κλίση του συνθέτη στη συμφωνική μουσική, κάτι που τον οδηγεί και τον ενθαρρύνει να προχωρήσει προς αυτή την κατεύθυνση.

Το 1993, επελέγη ως ένας από τους επτά καλύτερους νέους συνθέτες του κόσμου, από τη Συμφωνική της Βοστώνης, και υπήρξε μέλος της ομάδας σύνθεσης τού Tanglewood, με καθηγητές τους Seiji Ozawa, Sir Neville Mariner, John Williams, Henri Dutilleux, Steve Reich (έπαιξε στην πρώτη παγκόσμια εκτέλεση του έργου του «City Life»), Oliver Nussen, George Perle, Gustav Meyers (διεύθυνση ορχήστρας).

Διδάσκει σύνθεση μουσικής για το θέατρο και τον κινηματογράφο στο Ωδείο «Φίλιππος Νάκας» από το 1994.

Από το 1977 έως σήμερα, έχει συνθέσει μουσική για:

- 30 ταινίες Μεγάλου Μήκους, ελληνικές και διεθνείς παραγωγές, κατακτώντας 14 ελληνικά και δύο διεθνή βραβεία μουσικής για τον κινηματογράφο σε ευρωπαϊκά φεστιβάλ.
- 33 θεατρικές παραγωγές με έργα όλων σχεδόν των εποχών και ειδών, μεταξύ των οποίων δέκα παραγωγές αρχαίου δράματος, συνεργαζόμενος με σχεδόν όλους τους σκηνοθέτες του θεάτρου.
- 11 τηλεοπτικά σίριαλ, αποσπώντας το βραβείο μουσικής για την τηλεοπτική μουσική επένδυση της εφημερίδας «Έθνος» τέσσερις φορές.
- 15 σειρές ντοκιμαντέρ.
- Την Όπερα «Όνειρο Καλοκαιρινής Νύκτας», που ανέβηκε στο «Ρεξ» από το Εθνικό Θέατρο.
- Μουσική Δωματίου (έργα για βιολί και πιάνο, για πιάνο, για κλασική κιθάρα, για τρίο πιάνο, βιολί βιολοντσέλο. Η Σονάτα του αρ. 2 εκτελέστηκε και ηχογραφήθηκε στην «Brahms Saal» του Musikverein της Βιέννης (Γιάννης Γεωργιάδης και Doris Adam) και στο «Seiji Ozawa Hall» της Boston Symphony Orchestra (Bernadette Balkus) μαζί με το «Φιλοκλήτη» που συνέθεσε για το Εθνικό Θέατρο.
- Τραγούδια του σε ποίηση Καβάφη και Ελύτη, που τραγούδησε ο Rollando Villazon στο «Lincoln Center» (Alice Tully Hall) και στο «Assembly Hall» των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη.

- Το έργο του επάνω στον Καβάφη εκτελέστηκε στα επίσημα εγκαίνια της «Bibliotheca Alexandrina» και στη «Salle 1» της Unesco στο Παρίσι.
 - Συνεργάστηκε με το Vladimir Ashkenazy στην ταινία «The Cherry-Orchard» (Ο Βουσσινόκηπος) του Μιχάλη Κακογιάννη.
 - Συνέθεσε το παγκόσμιο μουσικό τηλεοπτικό σήμα των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας 2004 και το τριλεπτο μουσικό θέμα της παγκόσμιας σύνδεσης (There to Countdown) της έναρξης των Αγώνων με εικόνες από την Ελλάδα.
 - Συνέθεσε τη μουσική της έναρξης της Eurovision 2004 στην Αθήνα.
 - Έχει εκδώσει 16 δίσκους με μουσική όλων των ειδών (θέατρο, κινηματογράφος, τραγούδια σε μελοποιημένη ποίηση, τηλεοπτικά soundtracks, μουσική δωματίου, συμφωνική μουσική κ.ά., αποσπώντας πολλούς χρυσούς και πλατινένιους δίσκους, αλλά και βραβεία της ελληνικής δισκογραφικής Βιομηχανίας.
 - Η εργογραφία του περιλαμβάνει, επίσης, μουσική για μπαλέτο, για Μικρού Μήκους ταινίες και για κινούμενα σχέδια.
 - Έργα του έχουν εκτελεσθεί στο Ηρώδειο, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Παλλάς, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος «Ωνάση», από όλες σχεδόν τις ελληνικές συμφωνικές ορχήστρες. Έχει συνεργαστεί με σχεδόν όλους τους γνωστούς Έλληνες τραγουδιστές και πολλούς νεότερους. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι κορυφικοί: Μαρία Φαραντούρη, Φλέρυ Νταντωνάκη, Βίκυ Μοσχολιού και Δημήτρης Μητροπάνος -από τους παλαιότερους-, και η Φωτεινή Δάρρα -εκ των νεοτέρων.
 - Έχει, τέλος, συνθέσει τα σήματα των κάτωθι τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών:
Mega Channel (ειδήσεις - Station ID)
902 Αριστερά στα FM (ειδήσεις)
EPA 2 μέχρι το 1992
ET 1 (ειδήσεις 1990)
NET (ειδήσεις 1992)
Τρίτο Πρόγραμμα (τρέχον)
 - Υπήρξε Συντονιστής του «Τρίτου Προγράμματος» της EPA από το 2003.
- Από το Σεπτέμβριο του 2010, είναι ο Γενικός Διευθυντής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας.

Κ.Π.ΚΑΒΑΦΗΣ... ΠΟΥ ΓΙ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟ ΓΡΑΦΕΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ

Το έργο «... Πού γι' Αλεξανδρινό γράφει Αλεξανδρινός» γεννήθηκε κάπως ανορθόδοξα. Ο αδερφός μου, πρόεδρος τότε του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, μου ζήτησε να συμμετάσχω σε μια διάλεξη που χώριζε το θέμα του Καβάφη σε επιμέρους κεφάλαια, με διαφορετικούς ομιλητές, ένα εκ των οποίων ήταν «ο Καβάφης και η Μουσική». Σε εκείνη τη διάλεξη, ανέπτυξα με πάθος την άποψη ότι ο Καβάφης δεν είναι μελοποιήσιμος, και μόνο σε σημεία είχαμε κάποιες εύστοχες στιγμές από το Χατζιδάκι στο «Μεγάλο Ερωτικό» του. Η διάλεξη είχε επιτυχία, και εγώ χειροκροτήθηκα αρκετά για τη διάλεξή μου...

Όμως, ήδη όταν την έγραφα και ανέπτυσσα τα επιχειρήματά μου, έβλεπα πάλι ότι όλα ήταν μουσικά μαχητά. Το πρόβλημα ήταν μόνο ότι οι δυσκολίες ήταν και πολλές και μη κατονομασμένες και αναλυμένες επαρκώς. Η δεύτερη κρυφή μου σκέψη μου φτερούγισε την καρδιά. Κι όπως όλοι μας θέλουμε να καταπλήξουμε κάποια στιγμή τον πατέρα μας, έτσι κι εγώ σκέφτηκα να επιχειρήσω το ανόσιο έργο της μελοποίησής του κρυφά, μέχρι να πεισθώ για την επιτυχία του, μετά να του το εμφανίσω. Στο σημείο αυτό, να πω ότι από τον πατέρα μου μάθαμε -μαζί με τα αδέρφια μου - από παιδιά τον Καβάφη. Και την άποψη της μη μελοποιήσιμης διάστασής του την είχε πολλές φορές αναπτύξει και ο ίδιος ο πατέρας μου. Άρα, είχα στόχο!

Αλλά, ποιο ποίημα να διαλέξεις; Τότε, θυμήθηκα! Ο φίλος Γιώργος Ε. είχε στον τοίχο του παλαιού σπιτιού του μια φωτοτυπία από ένα χειρόγραφο του Καβάφη. Ήταν ένα ποίημα που δεν είχε ποτέ εκδοθεί. Είχα εκπλαγεί από αυτή την ανακάλυψη. Το ποίημα ήταν πραγματικά υπέροχο και, επιπλέον, δεν περιβαλλόταν από την αίγλη των δημοσιευμένων, αίγλη που μου απαγόρευε την προσέγγισή μου σε αυτά.

Του τηλεφώνω, και το ποίημα έρχεται με φαξ. Είναι το «Έτσι». Το μελοποιώ με θάρρος και με όλη την «περιουσία» της ανάλυσης που είχα ήδη κάνει. Τα «κλειδιά» μου άρχισαν να λειτουργούν και οι «πύργες» του ποιήματος να ανοίγουν προς τη μουσική. Πέντε ημέρες αργότερα, ένα βράδυ -βαθιά χαράματα-, ένιωσα φοβισμένα ευτυχής, καθώς το έπαιξα ολόκληρο. Το ανοσιούργημα είχε συντελεστεί.

Από τότε, σιγά-σιγά, μελοποίησα έξι τραγούδια. Ήρθε η πρόταση της συμμετοχής στην τελετή των επίσημων εγκαινίων πής «Biblioteca Alexandrina». Τα τραγούδια τα είχαμε – τώρα, έπρεπε να έχουμε και τις ενορχηστρωμένες παρτιτούρες. Σε χρόνο ελάχιστο, με πολλά ξενύχτια, τα προλάβαμε. Πήγαμε στην Αίγυπτο με την ΕΡΤ και το μαέστρο Ανδρέα Πυλαρινό, τη Φωτεινή Δάρρα, τον Τάσο Αποστόλου, την Ειρήνη Καραγιαννη και special guest την Ελευθερία Αρβανιτάκη.

Η παράσταση είχε επιτυχία, αλλά το κοινό ήσαν κυρίως Αιγύπτιοι (μεταξύ των οποίων, η Κα Μουμπάρακ, αλλά και ο αδελφός μου, Αντώνης, που ήρθε στην Αίγυπτο) και λίγοι Έλληνες εξ Αιγύπτου.

Ήταν, ωστόσο, σαφές ότι δεν είχαμε ένα έργο, αλλά κάποια σπαράγματα ενός έργου υπό ανάπτυξη και διαμόρφωση. Το δόγμα ήταν:

- Η συμφωνική γραφή να δικαιώνεται από το πρωτογενές υλικό της σύνθεσης. Δηλαδή, εντέλει, να μην «περισεεύουν» τα όργανα, αλλά να έχουν δικαιωμένη ύπαρξη στην παρτιτούρα.
- Το ελληνικό μελωδικό ιδίωμα να διατρέχει χωρίς φολκλορισμούς τη σύνθεση.
- Οι φωνές να μην είναι υποχρεωτικά οπερατικές, αλλά κυρίως απλές, «άσπρες» λεγόμενες, φωνές, όπως αυτές που τραγουδούν τα ελληνικά τραγούδια. Οι οπερατικές φωνές χρησιμοποιούνται και αυτές κάπως ηχοχρωματικά και σημειολογικά σε περιορισμένη έκταση.
- Το έργο να απευθύνεται στο κοινό του ελληνικού τραγουδιού και στους ακροατές συμφωνικής μουσικής, ταυτόχρονα.

Από τότε, τα τραγούδια πολλαπλασιάστηκαν και το έργο δισκογραφήθηκε με την «Ορχήστρα των Χρωμάτων» και το Μίλτο Λογιάδη, και παίχτηκε πολλές φορές στο Μέγαρο και το Ηρώδειο.

Το μεγαλύτερό μου, όμως, κέρδος ήταν η αποδοχή του από τον πατέρα μου.

Το έργο είναι αφιερωμένο στη μνήμη του.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 26/11

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ... ΠΟΥ ΓΙ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟ
ΓΡΑΦΕΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ» (ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ)

ΣΑΜ ΕΛ ΝΕΣΙΜ Φωτεινή Δάρρα
ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΠΡΩΙΟΥ Γιώργος Φλωράκης
ΕΤΣΙ Νικόλας Στυλιανού
ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΜΕ ΠΛΑΝΕΣ Φωτεινή Δάρρα
ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΕΤΥΧΕ Φωτεινή Δάρρα
ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ Ανδρέας Σμυρνάκης
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΤΟΥ 1904 Φωτεινή Δάρρα
Η ΔΥΝΑΜΩΣΙΣ Φωτεινή Δάρρα

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

«ΟΡΝΙΘΕΣ»

ΠΡΟΛΟΓΟΣ (ΑΝ ΚΑΝΕΙΣ ΣΑΣ Ω! ΘΕΑΤΕΣ ΜΑΣ) Χορωδία
ΠΕΤΑΓΜΑ ΠΟΥΛΙΩΝ / Η ΑΗΔΟΝΑ Κατερίνα Ρούσσου
ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΕΠΟΠΑ Μάριος Φραγκούλης
ΠΑΡΟΔΟΣ (ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΟΥΛΙΩΝ) Χορωδία - Ορχήστρα
ΚΑΚΟ ΜΟΥ, ΚΑΚΟ ΜΟΥ Μάριος Φραγκούλης - Χορωδία
ΦΙΛΤΑΤΕ ΜΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑΚΟ Παιδική Χορωδία - Ορχήστρα
Ω! ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΞΑΝΘΙΑ Μάριος Φραγκούλης
ΟΙ ΚΥΚΝΟΙ Μάριος Φραγκούλης
ΝΑ΄ ΧΕΙΣ ΦΤΕΡΑ Χορωδία - Ορχήστρα
ΤΕΛΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ Α΄ ΠΡΑΞΗΣ Ορχήστρα
ΑΝ ΚΑΝΕΙΣ ΣΑΣ Ω! ΘΕΑΤΕΣ ΜΑΣ Χορωδία
Ω! ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΕΤΕΙΝΑ Μάριος Φραγκούλης - Κατερίνα Ρούσσου - Σταυρούλα Γιαννακοπούλου - Κώστας Μαυρογένης
Η ΒΟΥΛΗ Χορωδία - Ορχήστρα
ΝΤΕΛΛΗΜΑ Μάριος Φραγκούλης
ΚΑΘΟΛΙΚΟ Ορχήστρα
ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ Χορωδία - Ορχήστρα
Ο ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΣ Μάριος Φραγκούλης - Χορωδία
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΑΙ, ΣΥΝΤΡΕΧΩ Χορωδία - Ορχήστρα
ΤΑ ΠΑΡΑΣΙΤΑ (ΜΠΑΛΕΤΟ) Ορχήστρα
Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μάριος Φραγκούλης
Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ Κατερίνα Ρούσσου
ΔΟΞΑΣΤΙΚΟ Μάριος Φραγκούλης - Κατερίνα Ρούσσου - Σταυρούλα Γιαννακοπούλου - Κώστας Μαυρογένης -
Μεικτή και Παιδική Χορωδία - Ορχήστρα
ΕΞΟΔΟΣ Μεικτή και Παιδική Χορωδία - Ορχήστρα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 29/11

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ... ΠΟΥ ΓΙ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟ
ΓΡΑΦΕΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ» (ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ)

ΜΑΚΡΥΑ Φωτεινή Δάρρα

ΙΩΝΙΚΟΝ Φωτεινή Δάρρα

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης

ΤΑ ΔΕ ΑΛΛΑ ΕΝ ΑΔΟΥ ΤΟΙΣ ΚΑΤΩ ΜΥΘΗΣΟΜΑΙ

*(ΜΤΦ: «ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΑ ΑΛΛΑ, ΘΑ ΤΑ ΠΩ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΩ ΣΤΟΝ ΑΔΗ» ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ
Τάσος Αποστόλου- Γιώργος Φλωράκης - Δημήτρης Παπαδημητρίου*

Ο ΓΕΝΑΡΗΣ ΤΟΥ 1904 Γιώργος Φλωράκης

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ Φωτεινή Δάρρα

ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΕΤΥΧΕ Φωτεινή Δάρρα

Ο ΒΕΪΖΑΔΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΩΜΕΝΗΝ ΤΟΥ

(ΜΤΦ: «Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ» Ανδρέας Σμιρνάκης

ΕΠΕΣΤΡΕΦΕ Κατερίνα Ρούσσου

Η ΠΟΛΙΣ Τάσος Αποστόλου- Κατερίνα Ρούσσου

ΠΡΟΣΘΕΣΗ Φωτεινή Δάρρα

Η ΔΥΝΑΜΩΣΙΣ Φωτεινή Δάρρα

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

«ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΤΖΟΚΟΝΤΑΣ»

ΟΤΑΝ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

ΚΟΝΤΕΣΑ ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ

Η ΠΑΡΘΕΝΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΟΥ

ΒΡΟΧΗ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ

ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ

Ο Κ. ΝΟΛΛ

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΒΡΑΔΙΝΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΧΟΡΟΣ ΜΕ ΤΗ ΣΚΙΑ ΜΟΥ

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Χορωδία της ΕΡΤ. Διεύθυνση: Δημήτρης Μπουζάνης

Παιδική-νεανική χορωδία «ROSARTE». Διεύθυνση: Ρόζη Μαστροσάββα

Μουσική Διεύθυνση: ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

Μάριος Φραγκούλης

Σύντομο Βιογραφικό

Ο Μάριος Φραγκούλης γεννήθηκε στη Ροδεσία και μεγάλωσε στην Αθήνα. Πρόκειται για μία από τις πιο ιδιαίτερες προσωπικότητες στο χώρο της ελληνικής αλλά και της διεθνούς μουσικής σκηνής. Έχει τη μοναδική ευχέρεια να μεταμορφώνεται από τενόρος σε λαϊκό τραγουδιστή, και από ηθοποιό του κινηματογράφου σε ηθοποιό του Αρχαίου Δράματος.

Σπούδασε Βιολί στο Ωδείο Αθηνών. Ολοκληρώνει τις σπουδές του ως ηθοποιός στην Guildhall School of Music and Drama του Λονδίνου. Ταυτόχρονα, κερδίζει την υποτροφία «Μαρία Κάλλας».

Κάνει το ντεμπούτο του στο West End του Λονδίνου ως «Marius» στο «Les Miserables» στο Palace Theatre. Γνωρίζει το δάσκαλό του, τον τενόρο Alfredo Kraus και συνεχίζει τα μαθήματα φωνητικής κοντά του.

Κερδίζει τον Παγκόσμιο Διαγωνισμό Luciano Pavarotti.

Το 1997, ερμηνεύει το ρόλο του Bill Cracker στο «Happy End» στο Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν» και κερδίζει το ελληνικό κοινό. Γεννιέται μία σχέση αγάπης και εμπιστοσύνης, που μέχρι σήμερα παραμένει ζωντανή.

Πρωταγωνιστεί σε musicals και σε σύγχρονες όπερες, όπως: «Les Miserables», «Phantom of the Opera», «Nosferatu», «The King and I», «Grease», «West Side Story», λαμβάνει μέρος σε Γκαλά Όπερας, όπως «Viva Verdi», «Αφιέρωμα στη Μαρία Κάλλας» σε μεγάλα θέατρα, όπως η Σκάλα του Μιλάνου, το Queen Elizabeth Hall, η Νέα Όπερα της Μόσχας, η Όπερα της Βαλτιμόρης, το Royal Albert Hall.

Συνεργάζεται με τις πιο σημαντικές συμφωνικές ορχήστρες, όπως οι Chicago Symphony Orchestra, Baltimore Symphony, Boston Symphony, Royal Philharmonic Orchestra, London Philharmonia, Prague Symphony, Kiev Philharmonic, La Scala Orchestra and Chorus, Dallas Symphony.

Πραγματοποιεί συναυλίες με τους Montserrat Caballé, Placido Domingo, Jose Carreras, Barbara Hendricks, Justin Hayward, Νάνα Μούσχουρη, Lucio Dalla και Lara Fabian.

Παίζει στην κινηματογραφική ταινία «De Lovely», με πρωταγωνιστές τούς Kevin Klein και Ashley Judd .

Ταυτόχρονα, ερμηνεύει έργα και ρόλους των σπουδαιότερων ελλήνων συνθετών και ποιητών, όπως Ορφείας, Ερωτόκριτος, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, Στρατής Θαλασσινός, Άξιον Εστί, Επιφάνεια Αβέρωφ, Canto General.

Στο Αρχαίο Δράμα, παίζει στους «Ορνιθες» του Αριστοφάνη στην Επίδαυρο, το Διώνυσσο στις «Βάκχες» του Ευριπίδη στο Ηρώδειο, τον Αχιλλέα στην τριλογία «Αχιλλής» του Αισχύλου στην Επίδαυρο, τον Απόλλωνα στον «Φαέθοντα» του Ευριπίδη στην Έφεσο, και τον Προμηθέα Δεσμώτη του Αισχύλου στην Αρχαία Πέργαμο και στους Δελφούς.

Οι διεθνείς δίσκοι του, «Sometimes I Dream» και «Follow your Heart», ταξιδεύουν με μεγάλη επιτυχία σε όλο τον κόσμο από τη Sony Classical, ενώ παράλληλα ηχογραφεί concept δίσκους, που κυκλοφορούν σε αρκετές χώρες του κόσμου.

Πολύ σημαντική για το Μάριο είναι και η φιλανθρωπική του δράση, κυρίως μέσω των οργανισμών τους οποίους εκπροσωπεί: Ως πρεσβευτής Ειρήνης για το WCCCI (World Centers of Compassion for Children International), και ως διεθνής πρεσβευτής για το Horatio Alger Association της Αμερικής.

Μέχρι το τέλος 2011, θα έχει κυκλοφορήσει και ο τρίτος διεθνής δίσκος του, με τίτλο «Beautiful Things».

Τα τραγούδια υπογράφουν μερικοί από τους πιο σημαντικούς δημιουργούς διεθνώς.

Φωτεινή Δάρρα

Σύντομο Βιογραφικό

Η Φωτεινή Δάρρα γεννήθηκε στη Ζάκυνθο. Σπούδασε Μουσική στο Εθνικό Ωδείο και ηθοποιία στη Σχολή Θεατρικών Σπουδών «Θεοδοσιάδη». Έχει συνεργαστεί με ορισμένους από τους σπουδαιότερους έλληνες δημιουργούς και ερμηνευτές. Είναι η βασική νέα ερμηνεύτρια των τραγουδιών του συνθέτη Δημήτρη Παπαδημητρίου των τελευταίων χρόνων, ενώ έχει συνεργαστεί και με τους σπουδαίους συνθέτες Μίκη Θεοδωράκη, Νίκο Μαμαγκάκη και Γιάννη Μαρκόπουλο.

Έχει τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις, ενώ στις συνεργασίες της καταγράφονται ορισμένοι από τους σπουδαιότερους έλληνες δημιουργούς, καθώς και παραστάσεις στα μεγάλα αρχαία ελληνικά θέατρα και σε διεθνείς συναυλιακές αίθουσες. Ανάμεσα στις πιο σημαντικές στιγμές στην καριέρα της, ξεχωρίζουν οι ακόλουθες: η ερμηνεία του Εισαγωγικού Θέματος της Τηλεοπτικής Κάλυψης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας 2004 «Τρία λεπτά για την Αντίστροφη Μέτρηση», η συναυλία στην Αγ. Ειρήνη στην Κωνσταντινούπολη το 2009, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2010, η συμμετοχή της στον Εορτασμό της 60ής Επετείου των Ηνωμένων Εθνών στα Ηνωμένα Έθνη (Νέα Υόρκη) και στο Concert Hall «Alice Tullii» του Lincoln Center, μαζί με τον παγκοσμίου φήμης τενόρο Rollando Villazon, η συμμετοχή στα επίσημα εγκαίνια της «Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας» στην Αίγυπτο και πολλές άλλες. Η δισκογραφία της περιλαμβάνει, εκτός από τα προσωπικά της άλμπουμ, και αρκετές συμμετοχές:

- 2011 «...του έρωτα και της αμαρτίας»: Τραγούδια της εποχής της «αθωότητας» της δεκαπενταετίας '60-'75.
- 2010 «Φωτεινή Δάρρα Live»: Τραγούδια από την έντεχνη σκηνή και διαχρονικά λαϊκά τραγούδια του '60 και του '70.
- 2009 «Monitor»: Από τα σίριαλ «Φεύγα», «Λένη», «Μάγισσες της Σμύρνης», «Ιωάννα της καρδιάς», «Γιούγκερμαν».
- 2008 κυκλοφόρησε ένα cd single με τίτλο «Χίλια Μάτια»: Περιλαμβάνει τη συνεργασία της με τον ιταλό συνθέτη Carlo Faiello.
- 2004 «Δελτίο Ανέμων» πρώτο της προσωπικό CD άλμπουμ: Τραγούδια του Δημήτρη Παπαδημητρίου βασισμένα σε ποιήματα ελλήνων και ξένων ποιητών, καθώς και στίχους σπουδαιών σπικουρών.

Έχει κυκλοφορήσει τέσσερα ακόμη επιτυχημένα soundtracks:

«Οι μάγισσες της Σμύρνης»
«Λένη»
«Φεύγα»
«Το φως που σβήνει»

Συμμετοχές

«... Πού γι' Αλεξανδρινό γράφει Αλεξανδρινός», του Δημήτρη Παπαδημητρίου σε μελοποιημένη ποίηση του Κωνσταντίνου Καβάφη.

«Ερωτόκριτος», «Νέος Ερωτόκριτος», «Νέα εκδρομή», τρεις δίσκοι του Νίκου Μαμαγκάκη.

Διακρίσεις

- Έχει βραβευτεί με το Διεθνές Βραβείο Μουσικής για τα τραγούδια της στην ταινία «Το φως που σβήνει» στο «Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικών Μουσικών Ταινιών».

- Έχει βραβευτεί δύο φορές από τα «Ελληνικά Βραβεία Αρίων» για την ερμηνεία της στα τραγούδια «Φεύγα» και «Λένη».

- Τέλος, σημειώνεται η διάκρισή της ως Διεθνής Ελληνίδα στην απονομή βραβείων «Γυναίκες της Χρονιάς» του περιοδικού «Life&Style», απονομή που έγινε από το μεγάλο έλληνα σκηνοθέτη Μιχάλη Κακογιάννη.

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου. Η πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο ήταν το 1991 στην παράσταση του Ανοικτού Θεάτρου «Το γαλάζιο πουλί», ενώ την ίδια χρονιά πρωτοσυστήθηκε και στο τηλεοπτικό κοινό, συμμετέχοντας στη σειρά «Θυσία».

Αμέσως μετά, εντάχθηκε στο θίασο του Θεάτρου «Αμόρε» και εμφανίστηκε στις παραστάσεις «Σαλώμη» (1992), «Η αρρώστια της νιότης» (1993), «Τερέζ Ρακέν» (1997) και «Η Δούκισσα του Μάλφι» (1997). Παράλληλα, η παρουσία του σε τηλεοπτικές σειρές συνεχίστηκε αδιάληπτα, και σταδιακά πέρασε από μικρότερους ρόλους [«Γυναίκες» (1992), «Κόκκινο Φεγγάρι» (1994)] σε πιο βασικούς [«Ανατομία Ενός Εγκλήματος» (1994), «Το Τρίτο Στεφάνι» (1995)], και αργότερα σε ρόλους που τον καθιέρωσαν, σε σενάριο Μιρέλλας Παπαοικονόμου [«Λόγω τιμής» (1996), «Η ζωή που δεν έζησα» (1998), «Έτσι ξαφνικά» (2004)], Χριστόφορου Παπακαλιάτη [«Να με προσέχεις» (1997)] και Πάνου Κοκκινόπουλου [«Αχ, και να ΄ξερες» (2002), «Κόκκινος κύκλος» (2001-2002)]. Επίσης, πήρε μέρος στην τηλεοπτική μεταφορά του μυθιστορήματος του Μ. Καραγάτση «Γιούγκερμαν» (2007), στον ομώνυμο ρόλο.

Στον κινηματογράφο, πρωτοεμφανίστηκε το 1996 στην ταινία «Παραμονή Πρωτοχρονιάς», σε σκηνοθεσία Πέτρου Ζούλια, κι από τότε έχει πρωταγωνιστήσει στο «Ριζότο» της Όλγας Μαλέα, το «Μια υπέροχη μέρα» του Ντίνου Μαυροειδή, «Το όνειρο του Σκύλου» του Άγγελου Φραντζή, στις «Επικίνδυνες Μαγειρικές» του Βασίλη Τσελεμέγκου, καθώς και στο «Παράδεισος στη Δύση» του Κώστα Γαβρά το 2009.

Η πορεία του στο θέατρο μετράει ήδη δύο δεκαετίες, στη διάρκεια των οποίων έχει συμμετάσχει σε παραστάσεις, όπως «Σελεστίνια» (1997), «Βρωμιά», «Θηλιά» (1998), «Φοίνισσες» (1999), «Καλιγούλας», «Εδουάρδος Β'» (2000), «Παίζοντας με τη φωτιά» (2001), «Ο Συλλέκτης» (2002), «Πέτρες Στις Τσέπες Του» (2003). Το 2003, είχε την τιμή να επιλεγεί από το Μιχάλη Κακογιάννη για το ρόλο του Άμλετ στο ομώνυμο έργο του Σαίξπηρ, για το Εθνικό Θέατρο, και αμέσως μετά να πρωταγωνιστήσει στον «Ιππόλυτο», σε σκηνοθεσία Βασίλη Νικολαΐδη, στην επετειακή παράσταση του Εθνικού Θεάτρου για τα Πεννιτάχρονα των Επιδαυρίων.

Στη συνέχεια, ασχολήθηκε και με τη θεατρική σκηνοθεσία, κάνοντας το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με την παράσταση «Ο Δον Ζουάν στο Σόχο», η οποία ανέβηκε για δύο σεζόν (2007-2008) στο Θέατρο «Χώρα», όπου μέχρι σήμερα δραστηριοποιείται επιχειρηματικά μαζί με τον παραγωγό Γιώργο Λυκιαρδόπουλο. Ακολούθησαν οι αριστοφανικοί «Βάτρα - Χ» του Δημήτρη Λιγνάδη (2008), και ο «Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλή, που ανέβηκε το καλοκαίρι του 2010 στην Επίδαυρο, σε σκηνοθεσία Σπύρου Ευαγγελάτου.

Τα τελευταία τρία χρόνια, τον βρίσκουν στο πλευρό του Γιώργου Κιμούλη στο «Σλουθ» (2009-2011), όπου οι δύο πρωταγωνιστές επιμελήθηκαν τόσο τη θεατρική διδασκευή του έργου όσο και τη σκηνοθεσία, ενώ συνεργάστηκαν επίσης και στο ανέβασμα του «Οθέλλου» του Σαίξπηρ, το καλοκαίρι του 2011.

Τάσος Αποστόλου

Σπούδασε κλασικό τραγούδι με τον Φ. Βουτσίνο και με υποτροφία του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης» με τους M. L. Cioni, R. Negri στο Μιλάνο, όπου κέρδισε σε διεθνή διαγωνισμό. Απόφοιτος της Σχολής Δραματικής Τέχνης «Βεάκη». Παρακολούθησε μαθήματα, σεμινάρια Υποκριτικής και σκηνοθεσίας, με τον L. Ronconi στο Piccolo Teatro του Μιλάνου. Απόφοιτος του τμήματος Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τραγουδούσε μεταξύ άλλων σε παραγωγές της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, της Όπερας Θεσσαλονίκης, στον Ο.Η.Ε. στη Ν. Υόρκη για τη συμπλήρωση των 61 χρόνων από την ίδρυσή του, στο Lincoln Center, στη Βοστώνη, στα εγκαίνια της Νέας Βιβλιοθήκης στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, στο Μιλάνο της Ιταλίας, της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, της Ορχήστρας των Χρωμάτων, του Ε.Σ.Σ.Μ., της Ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων, της Όπερας Δωματίου Αθηνών, της Κρατικής Ορχήστρας Κύπρου, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, στο Ηρώδειο Θέατρο, στους Δελφούς, στο Φεστιβάλ Αθηνών, στο Φεστιβάλ Σύρου κ.α. Έχει συνεργαστεί σε συναυλίες, πρώτες εκτελέσεις έργων, ηχογραφήσεις και δισκογραφία με σημαντικούς Έλληνες συνθέτες. Έχει πρωταγωνιστήσει σε αρχαίο και σύγχρονο ρεπερτόριο, σε θεατρικές παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου, του Θεάτρου Τέχνης κ.ά., σε Επίδαυρο, Ηρώδειο και αλλού, καθώς και σε ταινίες για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Έχει σκηνοθετήσει διάφορες παραστάσεις.

Γιώργος Φλωράκης

Γεννημένος στην Πλάκα στις 9 Απριλίου. Σπουδές κλασικής κιθάρας και αρμονίας (ειδικός αρμονίας) στο «Κεντρικό Ωδείο» του Κ. ΚΛΑΒΑ. Κλασικά κρουστά στο «Πινδάρειο Ωδείο». Μαθήματα κλασικού τραγουδιού με τους ΦΡΑΓΚΙΣΚΟ ΒΟΥΤΣΙΝΟ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΤΣΑΡΗ. Σύγχρονο τραγούδι στο «Εθνικό Ωδείο» με την ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- «SILK UNDER THE SKIN», RAW SILK.
- «ΒΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ», ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

- 2003: Παρίσι, Κτίριο της UNESCO, με τη Συμφωνική Ορχήστρα Σύγχρονος Μουσικής τής Ε.Ρ.Τ., υπό την μπακέτα του Α. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ, αφιέρωμα στον Κ. ΚΑΒΑΦΗ.
- 2006: Μέγαρο Μουσικής Αθηνών με την «Ορχήστρα Των Χρωμάτων», Μαέστρος: ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ, στη μουσική παράσταση «... Πού γι' Αλεξανδρινό γράφει Αλεξανδρινός», σε μουσική του Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, σε ποίηση του Κ. ΚΑΒΑΦΗ.
- 2008: 4 Απριλίου στη συναυλία της Καμεράτα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, «Ο άνθρωπος που του έκλεψαν τον ίσκιο», Μαέστρος: CH. WARREN GREEN, σε μελοποιημένη ποίηση του Γ. ΣΕΦΕΡΗ.
- 2008: 6 Σεπτεμβρίου στη συναυλία του Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ στο Ηρώδειο Αρχαίο Θέατρο, με τη Συμφωνική Ορχήστρα και τη Χορωδία τής Ε.Ρ.Τ.
- 2008: 11 Σεπτεμβρίου στη συναυλία στο Αίθριο του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, με έργα των Κ. ΚΑΝΕΜΛΟΠΟΥΛΟΥ, Τ. ΡΩΣΟΠΟΥΛΟΥ, Κ. ΜΑΚΡΑ, Σ. ΚΑΜΑΓΙΑΝΝΗ, Χ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΙΟΥ.
- 2008: 17 Σεπτεμβρίου στη συναυλία του Υπουργείου Υγείας «Κατά του Καρκίνου», στον ιερό χώρο της Ρωμαϊκής Αγοράς «Παραλλαγές πάνω σε μια Ακτίνα» και «Ηλιος ο Πρώτος», ποίηση: Ο. ΕΛΥΤΗΣ - μουσική: Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - διεύθυνση ορχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ.
- 2009: 10 Ιουνίου στο Ηρώδειο Αρχαίο Θέατρο, στη μουσική παράσταση «Όσο υπάρχουν Αχαιοί», σκηνοθεσία: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΛΕΑΣ, Ορχήστρα και Χορωδία τής Ε.Ρ.Τ., διεύθυνση ορχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ.
- 2010: 10 Οκτωβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, με την Ορχήστρα «Καμεράτα της Πάτρας», διεύθυνση ορχήστρας: Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, σε μελοποιημένη ποίηση του Γ. ΣΕΦΕΡΗ, στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Ψυχικής Υγείας.

Κατερίνα Ρούσου

Σπούδασε τραγούδι στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη της Ιουλίας Τρούσσα, ενώ παράλληλα αποφοίτησε από το ΕΜΠ, Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών. Με την υποτροφία «Μαρία Κάλλας» και στη συνέχεια με υποτροφία από το Ίδρυμα «Α. Ωνάσης» και το Ίδρυμα «Προποντίς» συνέχισε τις σπουδές της στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής στο Λονδίνο. Από το Σεπτέμβριο του 2008 συνεχίζει στην Ακαδημία Μουσικής της Λουμπλιάνα με την καθηγήτρια Alenka Dernac-Bunta.

Ως σολίστ έχει συνεργαστεί με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σλοβενίας, τη Διεθνή Ακαδημία Μπαχ της Στουτγάρδης, την Ορχήστρα και Χορωδία του High Wycombe, την Ορχήστρα και Χορωδία του Ωδείου Φίλιππος Νάκας. Έχει τραγουδήσει στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε σκηνές από όπερες, καθώς και σε γκαλά όπερας των υποτρόφων του Μεγάρου. Έλαβε μέρος στο Φεστιβάλ «Encuentro de Musica y Academia» στο Santander της Ισπανίας, όπου παρακολούθησε σεμινάρια με τη διάσημη μεσόφωνο Teresa Berganza και τραγούδησε στο Palacio de Festivales. Στο πλαίσιο του Ιωβηλαίου της Ακαδημίας Μουσικής της Λουμπλιάνα, τραγούδησε το σόλο στη 2η Συμφωνία του Μάλερ υπό το μαέστρο Anton Nanut στην Τεργέστη και τη Λουμπλιάνα. Συχνά εμφανίζεται σε ρεσιτάλ, καθώς και ως σολίστ σε ορατόρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει τραγουδήσει τους ρόλους Cherubino και Marcellina από τους «Γάμους του Φίγκαρο», Vava στην όπερα «Cheryomushki» του Σοστακόβιτς, Il Destino και Furia στην όπερα «La Calisto» του Cavalli. Επίσης, έχει τραγουδήσει την Τρίτη Κυρία στο «Μαγικό Αυλό» με την British Youth Opera, καθώς και ένα από τα κορίτσια των λουλουδιών στην όπερα «Parsifal» του R.Wagner για τη London Wagner Society.

Έλαβε πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό «Isabel Jay Memorial Prize for Opera» και διάκριση στο διαγωνισμό «National Mozart Competition» στο Λονδίνο (2007).

Έχει ηχογραφήσει αποσπάσματα από τους «Γάμους του Φίγκαρο» (Marcellina) για το ραδιόφωνο του BBC3, 5 τραγούδια του Μ. Δραγούμη για το λογοτεχνικό περιοδικό «Νέα Συντέλεια» και 2 τραγούδια του Δ. Θέμελη σε ποίηση Γ. Κάρτερ για το ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης.

Ανδρέας Σμυρνάκης

Γεννήθηκε το 1980 και μεγάλωσε στο Ηράκλειο Κρήτης με τα μουσικά ακούσματα του νησιού του. Στα δεκαεπτά του, ο σκηνοθέτης Ηλίας Μαλανδρής, του πρότεινε να λάβει μέρος στην ταινία του «Το Νερό», όπου ερμήνευσε τέσσερα τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι. Το 2000 συνεργάστηκε με το Μάριο Φραγκούλη, ο οποίος του έδωσε την ώθηση για το μεγάλο του ξεκίνημα, συμμετέχοντας στη συναυλία του με τη σοπράνο Deborah Myers, στο Θέατρο Κεχροπιά του Φαίδωνα Γεωργίση, με την Ορχήστρα Νέων και με επικεφαλής το Θωδωρή Οικονόμου. Τα έτη 2002 και 2003, ο Μάριος Φραγκούλης τον προσκάλεσε να συμμετέχει στις περιοδείες του στην Ελλάδα και την Κύπρο, μαζί με την Καλλιόπη Βέττα και τη Σία Κοσκινά. Ακολούθησαν εμφανίσεις σε συναυλίες και εκδηλώσεις για φιλανθρωπικούς σκοπούς:

- στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, για τους πλημμυροπαθείς της Κάσου, όπου τραγούδησε δίπλα στο Μάριο Φραγκούλη, τη Νένα Βενετσάνου, τη Μαρίζα Κωχ κ.ά.
- στη Λυρική Σκηνή Αθηνών, για την ενίσχυση της «Δανάη».
- στην Κύπρο, για την καταπολέμηση της μάστιγας της Πείνας στον Κόσμο.

Το 2004, στο πλαίσιο των Ολυμπιακών Αγώνων, συμμετείχε στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά, για τη Λαμπαδηδρομία Αθηνών 2004, δίπλα στο Μάριο Φραγκούλη. Το 2005, συνεργάστηκε με το Δημήτρη Παπαδημητρίου, σε ένα αφιέρωμα στην ποίηση του Κ.Π. Καβάφη, με την Ορχήστρα Χρωμάτων, στο Μέγαρο Μουσικής. Το 2006, έλαβε μέρος σε παράσταση στο «ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ», υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων, για το ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΑΣΤΕΓΩΝ (Κ.Υ.Α.Δ.Α). Επίσης, συμμετείχε σε συναυλία του Δημήτρη Παπαδημητρίου στην Αίθουσα Γενικής Συνέλευσης στη Νέα Υόρκη, με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, για τα 60ά γενέθλια του Ο.Η.Ε., η οποία επαναλήφθηκε αργότερα στην Αίθουσα «Alice Tull» του Lincoln Center. Την ίδια χρονιά, τον κάλεσε ο Νίκος Μαμαγκάκης και του εμπιστεύτηκε το ρόλο του Ερωτόκριτου, με τη Σαβίνα Γιαννάτου στο ρόλο της Αρετούσας, όπως και τα τραγούδια τίτλων της σειράς «Λούφα και παραλλαγή». Το 2007, κυκλοφόρησε το έργο του Δημήτρη Παπαδημητρίου «Κ.Π. Πού γι' Αλεξανδρινό... γράφει Αλεξανδρινός», στο οποίο συμμετείχε. Το 2008, παρουσιάστηκε στην Αρχαία Βιβλιοθήκη του Κέλσου, στην Έφεσο, ως Κορυφαίος του Χορού στο έργο του Ευριπίδη «Φαέθων», με τους Μάριο Φραγκούλη, Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Γρηγόρη Βαλτινό κ.ά., σε σκηνοθεσία του Ν. Χαρολάμπους. Την ίδια χρονιά και τα έτη 2009 και 2010, συμμετείχε σε περιοδεία του Δημήτρη Παπαδημητρίου και της Φωτεινής Δάρρα, καθώς και στη Μουσική Σκηνή «Stage» στη Θεσσαλονίκη, όπου ηχογραφήθηκε το πρώτο προσωπικό live CD της Φωτεινής Δάρρα, και συμμετείχε σε ντουέτο στο τραγούδι της Ελευθερίας Αρβανιτάκη «Σαν την αγάπη την κρυφή», από την παράσταση «Ανθρώπινη φωνή».

Νικόλας Στυλιανού

Γεννήθηκε στην Κύπρο. Αποφοίτησε από την Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου. Είναι απόφοιτος του τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε Πιάνο, Όμποε, Φλάουτο, Κλασικό Τραγούδι και Ανώτερα Θεωρητικά. Συνεχίζει τις σπουδές του στο σύγχρονο τραγούδι με την Άννα Διαμαντοπούλου (Εθνικό Ωδείο Αθηνών). Έλαβε μέρος στις συναυλίες του Δημήτρη Παπαδημητρίου: «Όσο υπάρχουν Αχαιοί» (Ηρώδειο, Ιούνιος 2009), «Καβάφης-Σεφέρης: Η μεγάλη συνάντηση» (Ηρώδειο, Σεπτέμβριος 2008), «Στο όνομα της Ελένης» (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Μάρτιος 2007), και «Τέσσερις Κύκλοι Τραγουδιών» (Θέατρο Βράχων, Σεπτέμβριος 2005). Συμμετείχε στις παραστάσεις: «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γ. Μουσιμη, «Οι σεξουαλικές νευρώσεις των γονιών μας» του L. Bärffuss, σε σκηνοθεσία Γ. Παρασκευόπουλου, «Πού είναι το όπλο, φίλοι;» του Ge bor Görgy, σε σκηνοθεσία Mircea Corni Teanu, «Festen» του David Eldridge, σε σκηνοθεσία Ν. Ταλιώτη (Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου), «Δωδεκάτη Νύχτα» του Σαίξπηρ, σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλιδη (5η Εποχή), «Δύο τρελοί παραγωγοί» των Μ. Brooks/Τ. Meehan, σε σκηνοθεσία Σταμάτη Φασουλή (Θέατρο Αλίκη), «Όρνιθες» του Αριστοφάνη και «Whatever» του Κ. Μάγνη, σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλιδη (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας), «Ποια Ελένη;» των Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππα, σε σκηνοθεσία των ιδίων (Εθνικό Θέατρο). Εμφανίστηκε, επίσης, στην παράσταση «Ταξιδεύοντας με τον Παναϊτή Ιστράτη», σε σκηνοθεσία Δήμου Αβδελιώδη (Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών / Ίδρυμα Ωνάση, Δεκέμβριος 2010), καθώς και στη Χριστουγεννιάτικη Συναυλία των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ, σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλιδη (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Δεκέμβριος 2007). Συνεργάστηκε με το Γ΄ Πρόγραμμα της ΕΡΑ, σε συναυλία αφιερωμένη στο Μάνο Χατζιδάκι, ερμηνεύοντας το «Παραμύθι Χωρίς Όνομα» και επιλογές τραγουδιών από το σύνολο του έργου του (Οκτώβριος 2005). Συμμετείχε στο δίσκο του Δημήτρη Παπαδημητρίου «... Πού γι' Αλεξανδρινό γράφει Αλεξανδρινός», σε μελοποιημένη ποίηση Κ.Π. Καβάφη.

Λουκάς Καρυτινός

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Σπούδασε θεωρητικά και πιάνο στο Ωδείο Αθηνών και είναι διπλωματούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 1976 έως το 1981 σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο των Τεχνών του Δ. Βερολίνου με τον Χ. Άλεντορφ. Παράλληλα παρακολούθησε σεμινάρια διεύθυνσης ορχήστρας στο «Μοτσαρτέουμ» του Σάλτσμπουργκ.

Από το 1981 έως το 1985 εργάστηκε στη Γερμανία και από το 1985 εργάζεται ως Αρχιμουσικός στην Εθνική Λυρική Σκηνή, της οποίας διετέλεσε Μουσικός Διευθυντής (1992) και Καλλιτεχνικός Διευθυντής (1999-2005). Κατά τη διαμονή του στο Βερολίνο, υπήρξε Μουσικός Διευθυντής της ορχήστρας δωματίου Σαρλότενμπουργκ-Βερολίνου και διευθυντής του «Πίκολο Τεάτρο Μπερολίνο».

Έχει εργαστεί ως διευθυντής στο Δημοτικό Ωδείο Βόλου, ως καθηγητής στη σχολή υποκριτικής τέχνης του «Αμφι-Θεάτρου» και εργάζεται ως καθηγητής στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη της Διεύθυνσης Ορχήστρας. Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο και με το «Αμφι-Θέατρο». Από το 1997 είναι ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής της ορχήστρας «Εναρμόνια».

Ο Λουκάς Καρυτινός έχει επανειλημμένα εμφανιστεί με όλες τις ελληνικές ορχήστρες, έχει πάρει μέρος στα Φεστιβάλ Αθηνών, Αρένας της Βερόνας, Καρακάλλα Ρώμης, Λας Πάλμας Αβάνας κ.ά., έχει δε συνεργαστεί με θέατρα όπερας, όπως του Βερολίνου, της Βαρκελώνης, της Κολωνίας, του Μόντε Κάρλο, του Νηπτρόιτ, της Βέρνης, του Σάλτσμπουργκ, της Ρώμης, της Κατάνια, του Κάλιαρι, της Μόντενα, του Μπιλμπάο κ.ά.

Εκτός από την Ελλάδα, έχει διευθύνει στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, σε Κορέα, Η.Π.Α., Αυστραλία, Τουρκία, Αίγυπτο, Τυνησία, κ.ά. Έχει ηχογραφήσει δίσκους για τις εταιρείες BMG, WEA, CBS, ETERNA, DYNAMIC.

Για τις «εξαιρετικές υπηρεσίες» που έχει προσφέρει στο χώρο της μουσικής, τιμήθηκε το 1989 με το «Χρυσό Μετάλλιο Τιμής» του Δήμου Αθηναίων. Το 2001 του απονεμήθηκε το βραβείο «Δημήτρης Μητρόπουλος» από το Γ΄ Πρόγραμμα της ΕΡΑ.

Το 2006 τιμήθηκε από τον Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας ως «Commendatore dell' Ordine della Solidarieta' Italiana» για την προβολή της ιταλικής όπερας. Το 2008 η Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών του απένειμε το «Μεγάλο Βραβείο Μουσικής» για την εν γένει προσφορά του στην Όπερα.

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ

Η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ ιδρύθηκε το 1938 και καλύπτει το κλασικό, ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο. Έχει παρουσιάσει έργα σημαντικών ελλήνων και ξένων συνθετών, μαέστρων και ερευνητών μέσα από ηχογραφήσεις, ζωντανές μεταδόσεις από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, καθώς και από συναυλίες στην Αθήνα και την Περιφέρεια. Διευθυντές της υπήρξαν ο Γιώργος Λυκούδης, ο Σπύρος Φαραντάτος, ο Αντίοχος Ευαγγελάτος, ο Γιώργος Σισιλιάνος, ο Franz Litschauer, ο Ευθύμιος Καβαλιεράτος, ο Μιλτιάδης Καρύδης, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Ανδρέας Πυλαρινός, ο Νίκος Χριστοδούλου και ο Βλαδμήρος Συμεωνίδης.

Την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ διηύθυναν ως προσκεκλημένοι, πολλοί έλληνες και ξένοι μαέστροι, καθώς και συνθέτες διεθνούς φήμης, όπως οι Μανώλης Καλομοίρης, Διονύσιος Λαυράγκας, Δημήτρης Μητρόπουλος, Μιλτιάδης Καρύδης, Άντζελλο Καβαλλάρο, Άραμ Χατσατουριάν, Γκιόργκι Λέχελ, Γεχούνπι Μενουχίν, Χορστ Νόυμαν, Άντον Νανούτ, Ρολφ Ρούτερ, Κρίστιαν Λίντμπεργκ, καθώς και μαέστροι της νεότερης γενιάς.

Με την ορχήστρα συνέπραξαν ως σολίστ πολλοί διάσημοι καλλιτέχνες, έλληνες και ξένοι, όπως οι Νταβίντ Όιστραχ, Τζίνα Μπαχάουερ, Χοσέ Καρρέρας, Αγνή Μπάλτσα, Βάσω Παπαντωνίου, Μονσεράτ Καμπαγέ, Πλάθιντο Ντομίνγκο, Ρολάντο Βιγιαζόν κ.ά.

Η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ έχει εμφανιστεί επανειλημμένα στο Ηρώδειο, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Ελληνικού Φεστιβάλ, στο Φεστιβάλ Πάτρας, στο Φεστιβάλ Βελιγραδίου, στην Όπερα Καΐρου, στο Μόντρεαλ, στην Κολωνία, στο Παρίσι, στην Κωνσταντινούπολη, σε διεθνείς μουσικές εκδηλώσεις σε συνεργασία με την Ε.Β.Υ. (Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοφωνιών), στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και σε πόλεις της Ελλάδας, στην αίθουσα Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών και στο Λίνκολν Σέντερ της Νέας Υόρκης, και στο Polytheater του Πεκίνου, όπου πραγματοποίησε την εναρκτήρια συναυλία των εκδηλώσεων για το πολιτιστικό έτος της Ελλάδας στην Κίνα. Σήμερα, η Ορχήστρα θεωρείται από τα πιο δυναμικά, άρτια και δραστήρια συμφωνικά συγκροτήματα της Ελλάδας.

Χορωδία της ΕΡΤ

Η Χορωδία της ΕΡΤ ιδρύθηκε το 1977 από το συνθέτη Μάνο Χατζιδάκι, διευθυντή τότε του «Τρίτου Ραδιοφωνικού Προγράμματος», ως «Χορωδία του Τρίτου», σε συνεργασία με τον Αντώνη Κοντογεωργίου, ο οποίος υπήρξε ο βασικός οργανωτής και διευθυντής της. Η Χορωδία, που στο ξεκίνημά της αριθμούσε 18 μέλη - ενώ σήμερα αποτελείται από 50 χορωδούς, αναδείχτηκε σύντομα το καλύτερο χορωδιακό σύνολο της χώρας. Στο ρεπερτόριό της, το οποίο περιλαμβάνει πάνω από 900 συνθέσεις, συγκαταλέγονται μεταξύ άλλων έργα για χορωδία και ορχήστρα των J.S.Bach, C.P.E.Bach, Bacalov, Beethoven, Berlioz, Bernstein, Brahms, Bruckner, Corette, Debussy, Dvorak, Faure, Haydn, Janacek, Kancheli, Kodaly, Liszt, Mahler, Mendelssohn, Milhaud, Mozart, Orff, Pergolesi, Prokofiev, Rossini, S. Saens, Shostakovich, Fl. Schmitt, Schubert, Schumann, Scriabin, Stravinsky, Verdi, Vivaldi, Αδάμ, Αντωνίου, Αστρινίδη, Βρόντου, Βούκανου, Θεοδωράκη, Καλομοίρη, Κούκου, Κουνάδη, Μαμαγκάκη, Μαραγκόπουλου, Μικρούτσικου, Μπαλτά, Νεζερίτη, Ξενάκη, Ξένου, Τάση, Τενίδη, Χατζιδάκι, Χρήστου.

Στο ρεπερτόριο της Χορωδίας ανήκουν και οι όπερες : Aida (Verdi), Capuleti e i Montecchi (Bellini), Norma (Bellini), Carmen (Bizet), Lucrezia Borgia (Donizetti), Les Troyens (Berlioz), L'Orfeo (Monteverdi), Die Zauberflote, Cos fan tutte, Don Giovanni και

Le Nozze di Figaro του Mozart, La Traviata (Verdi), Tristan und Isolde (Wagner), Η επιστροφή της Ελένης (Μικρούτσικος), Ο γυάλινος κύκλος (Μαραγκόπουλος), Μόμο (Μπαλτάς) και Ρέα (Σαμάρας).

Στη διαμόρφωση του ρεπερτορίου της, δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα σε πρώτες παγκόσμιες εκτελέσεις ελληνικών έργων, εκ των οποίων 46 είναι για χορωδία και ορχήστρα.

Η δραστηριότητα της Χορωδίας στο εξωτερικό αυξήθηκε κατά την περίοδο 1993-1994, επί Γενικής Διεύθυνσεως Μίκη Θεοδωράκη, χάρη στον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι περισσότερες από τις 44 εμφανίσεις της εκτός Ελλάδος, και πιο συγκεκριμένα στα Φεστιβάλ του Αννόβερου, του Καϊρου, της Τουλούζ, της Κολωνίας, του Μονάχου, του Βελιγραδίου, της Φλωρεντίας, του Ελσίνκι, στην Όπερα του Μονπελιέ, καθώς και σε πολλές χώρες, όπως Τουρκία, Τυνησία, Η.Π.Α., Καναδά, Κύπρο, Γερμανία και Κίνα.

Τον Οκτώβριο του 2007, στην Alte Oper της Φρανκφούρτης και στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «Ημέρες Πολιτισμού», η Χορωδία ερμήνευσε το «Αξιον Εστί», και την ίδια χρονιά στο Polytheater του Πεκίνου πραγματοποίησε την εναρκτήρια συναυλία για το πολιτιστικό έτος της Ελλάδας στην Κίνα. Η Χορωδία της ΕΡΤ έχει κατά καιρούς συνεργαστεί με πλειάδα άλλων ελλήνων και ξένων μαέστρων.

Δημήτρης Μπουζάνης

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Ανώτερα Θεωρητικά και Πιάνο στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών, απ' όπου αποφοίτησε το 1986. Σπούδασε Διεύθυνση Χορωδίας στην Ουγγαρία, με υποτροφία του Ινστιτούτου Kodaly, με δίπλωμα το 1989. Στην τριετία που ακολούθησε, διετέλεσε λέκτορας μουσικοπαιδαγωγικών συστημάτων στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1992, συνέχισε τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, απ' όπου το 1996 αποφοίτησε με δίπλωμα Διεύθυνσης Χορωδίας.

Έχει διατελέσει βοηθός μαέστρου (Hans Martin Schneider) στην «Bach Chor» του Μονάχου, και μόνιμος μαέστρος στη χορωδία Ars Musica και τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μονάχου.

Έχει δώσει πολλές συναυλίες ως διευθυντής χορωδίας και ορχήστρας σε Γερμανία, Αυστρία και Ιταλία, με έργα των Orff, Mozart, Haydn, Bach, Brahms, Szymanowski, Janacek, Stravinsky κ.ά.

Με τη χορωδία Biblischerchor κατέκτησε το 1998 το Α΄ Βραβείο Καλύτερης Χορωδίας, και το 2000 το Α΄ Βραβείο Καλύτερου Μαέστρου στο διαγωνισμό «Hessen Chorwettbewerb».

Τον ίδιο χρόνο, τιμήθηκε με το βραβείο «Händel Ring» στην Τελετή Λήξης του «Bach Festival» στο Schwerin, για την πρώτη εκτέλεση της «Missa Brevis», του Janos Vaida, με τη χορωδία Ars Musica.

Από το 2005 συνεργάζεται με τη χορωδία της ΕΡΤ.

Παιδική-νεανική χορωδία «ROSARTE»

Η ΠΑΙΔΙΚΗ-ΝΕΑΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ «ROSARTE» ιδρύθηκε το 2008 από τη μαέστρο Ρόζη (Τριανταφυλλιά) Μαστροσάββα, η οποία, με την ιδιότητα της μαέστρου της Παιδικής Χορωδίας του Δήμου Αθηναίων, χάρισε το πρώτο χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο στη χώρα μας, στην 5η Ολυμπιάδα Χορωδιών (2008, GRAZ, AUSTRIA).

Στο δυναμικό της χορωδίας μας, ανήκουν περί τα 160 παιδιά, ηλικίας 5-19 ετών. Τα περισσότερα από αυτά είναι χορωδοί επίλεκτοι, που έχουν μαθητεύσει κοντά στην κ. ΜΑΣΤΡΟΣΑΒΒΑ, κυρίως από την πρώην Παιδική Χορωδία της ΕΡΑ, από μουσικά σχολεία κ.ά., με μεγάλη χορωδιακή εμπειρία. Η ΧΟΡΩΔΙΑ «ROSARTE» λειτουργεί σε τρία τμήματα: νηπιακό, παιδικό και παιδικό-νεανικό τμήμα. Στο ενεργητικό της χορωδίας περιλαμβάνονται πολλές αξιόλογες εκδηλώσεις, όπως συμμετοχές σε συναυλίες στο Ηρώδειο, στο ΜΕΓΑΡΟ ΟΜΜΑ, στη ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ - ΑΛ. ΩΝΑΣΗ, στην Ε.Λ.Σ. (ΟΛΥΜΠΙΑ), σε φεστιβάλ χορωδιών, στα Δημήτρια κ.α. Έχει συνεργαστεί με αξιόλογους μαέστρους, όπως: ΦΙΛΙΠ ΟΓΚΕΝ, Λ. ΚΑΡΥΤΙΝΟ, ΑΛ. ΜΠΑΛΤΑ, Ν. ΤΣΟΥΧΛΟ, Η. ΒΟΥΔΟΥΡΗ, με τις συμφωνικές ορχήστρες και χορωδίες της ΕΡΤ, του ΔΗΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ, της Ε.Λ.Σ., ενώ έχει λάβει μέρος σε τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ και ηχογραφήσεις. Το ρεπερτόριο της χορωδίας «ROSARTE» εκτείνεται από την προκλασική φωνητική μουσική έως το σύγχρονο BROADWAY, την jazz, την pop και τη νέγρική θρησκευτική μουσική. Με την Ε.Λ.Σ., σε συμπαραγωγή με την όπερα του Σαν Φρανσίσκο, συμμετείχε στην όπερα του R. WAGNER «TANNHAUSER» (2009, TRIANTH-OMMA), στην όπερα του R. LEONCAVALLO «PAGLIACCI» (2009, ΟΛΥΜΠΙΑ), στην «CARMEN» του G. BIZET (2010, 2011, ΟΛΥΜΠΙΑ), καθώς και στην «TOSCA» του PUCCINI, όπου διακρίθηκε για την αρτιότητα και τον επαγγελματισμό της, αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές από ανθρώπους του πνεύματος, του θεάτρου και του πολιτισμού.

Το παιδικό και παιδικό-νεανικό τμήμα διευθύνει η κ. Ρ. Μαστροσάββα, στο πιάνο συνοδεύει η κ. Τζένη Σουλκούκη, ενώ στο νηπιακό τμήμα διδάσκει η κ. Μαρίζα Βαμβουκλή, με πιανιστική συνοδό την κ. Ζωή Κορκοκικίτα. Από το Φεβρουάριο του 2011 μάς παρέχει στέγη το ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ. Ευχαριστούμε βαθύτατα τον κ. Α. Γαρουφαλή και τους συνεργάτες του, για τη στήριξη και τη φιλοξενία που μας προσφέρουν.

Ρόζη Μαστροσάββα

Η Ρόζη Μαστροσάββα γεννήθηκε στη Ρόδο. Σπούδασε Πιάνο, Μονωδία και Ανώτερα Θεωρητικά στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών. Παρακολούθησε μαθήματα διεύθυνσης χορωδίας με τους Α. Κοντογεωργίου και Μ. Λογιάδη. Συνέχισε τις σπουδές της στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, από όπου αποφοίτησε με βαθμό Άριστα και ειδικότητα (master) στη διεύθυνση χορωδίας. Παρακολούθησε σεμινάρια με τους αρχιμουσικούς E. Ericsson, H. Rilling, Er. Ortner και Fr. Bernius. Έχει διευθύνει σε Γερμανία και Ελλάδα χορωδίες, όπως: Melismachor, Vocal Kreis Cantabile, Singtonics, Amasingers, Χορωδία Φοιτητών Πανεπιστημίου Αιγαίου, φωνητικό σύνολο Con Anima, Μεικτή Χορωδία ΕΡΤ (συναυλίες και ηχογραφήσεις), Παιδική Χορωδία Δημοτικού Ωδείου Άργους και Δημοτικού Ωδείου Άνω Λιοσίων, Χορωδία Νέων Εκπαιδευτηρίων Γ. Μαλλiάρα, Παιδική Χορωδία Γ΄ Προγράμματος ΕΡΑ, Παιδική Χορωδία Μουσικών Συνόλων του Δήμου Αθηναίων, με την οποία κατέκτησε χρυσό μετάλλιο στην 5η Χορωδιακή Ολυμπιάδα στο Graz της Αυστρίας το 2008. Δίδαξε σε σεμινάρια χορωδιακής πράξης και στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Ρόδος). Από το 2008, ίδρυσε και διευθύνει την Παιδική Χορωδία «Rosarte».

Ευχαριστίες στους χορηγούς της εκδήλωσης

GEORGE P. LIVANOS FOUNDATION

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΟΥΡΑΒΕΛΟΥ

Χορηγοί επικοινωνίας

MEGA ΣΚΑΪ ΣΚΑΪ 100 3 ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΑ ΝΕΑ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ευχαριστίες σε όλους τους υποστηρικτές του έργου της υπό κατασκευή νέας πτέρυγας Χειρουργείων και Μονάδων Ανάνηψης και Εντατικής Θεραπείας του Π.Γ.Ν. «Ο Ευαγγελισμός».

Κωνσταντίνος Αγγελόπουλος

Alapis

Capital Ship Management Corporation

Citibank

Costamare Shipping Co S.A.

Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης

Delta Tankers

Eastern Mediterranean Maritime Ltd.

Εθνική Τράπεζα

Εμπορική Τράπεζα

Elpen

Ίδρυμα «Γ.Π. Λιβανός»

Ίδρυμα Μποδοσάκη

Novartis

Ηλίας Παπαγεωργίου

Ίδρυμα «Νικόλαος Δ. Πατέρας»

Αλίκη Περρωτή

Triaena Tours & Congress A.E.

ΕΛΥΤΗΣ '88

ΙΔΡΥΜΑ
ΘΩΡΑΞ

FOUNDATION
THORAX

Στην
πρώτη
γραμμή
της
ζωής!

ΙΔΡΥΜΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΘΩΡΑΚΟΣ
RESEARCH CENTER OF INTENSIVE
AND EMERGENCY THORACIC MEDICINE

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ

Το Ίδρυμα «ΘΩΡΑΞ – Κέντρο Ερευνών Εντατικής και Επείγουσας Ιατρικής Θώρακος» δημιουργήθηκε το 1993. Είναι γόνιμο αποτέλεσμα της συνεργασίας τριών διακεκριμένων προσώπων: του Νομικού Ηλία Παρασκευά, του Νομπελίστα Ποιητή Οδυσσέα Ελύτη και του Καθηγητή Παθολογίας και Εντατικής Θεραπείας Χαράλαμπου Ρούσσου.

Είναι μη κερδοσκοπικό Ίδρυμα, Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Συντηρείται και λειτουργεί μόνο χάρη στην ευαισθησία και τον αλtruισμό Ελλήνων Ευπατρίδων, οι οποίοι από ιδρύσεώς του και μέχρι σήμερα το στηρίζουν με χορηγίες, γιατί πιστεύουν στη σημαντική δράση του και τη διαρκή και αέναη προσφορά του στο χώρο της Υγείας.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ

Να στηρίξει μια καινοτόμο σύγχρονη ιατρική ανάγκη: την Εντατική Θεραπεία, κεντρικό πυλώνα της ενδονοσοκομειακής Ιατρικής, και να συμβάλλει στην πρόληψη των νοσημάτων που οδηγούν σε αυτήν, και κυρίως των νοσημάτων του θώρακος. Οι ενέργειες για την ανάπτυξη της Εντατικής και Επείγουσας Ιατρικής οδήγησαν στη νέα πραγματικότητα: την ανάγκη της μείωσης των συμβατικών κλινών στα νοσοκομεία και την ανάπτυξη χώρων αυξημένης ιατρικής και νοσηλευτικής φροντίδας.

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ

Τις καθορίζουν οι ίδιοι κανόνες της δημιουργίας που απαιτούν να:

- **Βλέπεις** την πραγματικότητα.
- **Προβλέπεις** την πορεία των νέων ιδεών.
- **Ενεργείς** εφαρμόζοντας σωστό σχέδιο ανάπτυξης.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ

Να τολμά να βλέπει, να προβλέπει, να ενεργεί πέρα από το μόχθο και την αβεβαιότητα που αυτό συνεπάγεται, ώστε να υπηρετεί αυτό στο οποίο είναι ταγμένο, την **Άριστη Κλινική Φροντίδα των Ασθενών**.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ»

Όσο δύσκολα και να είναι τα πράγματα, όσο ελλείψεις και να είναι οι υλικοί και οι ανθρώπινοι πόροι, όσο σοβαρή και να είναι η αρρώστια, πάντα οι ελεύθεροι και οι δημιουργοί μπορούν να διαφυλάξουν και να αναπτύξουν το χώρο ευθύνης τους, προβάλλοντας αντίσταση με την ποιότητα της εργασίας τους.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ

Για την υλοποίηση του προγράμματός του, το Ίδρυμα κινείται σε τρεις πόλους:

- **Δημιουργεί υποδομές** με πρωταρχική προϋπόθεση την ύψιστη ποιότητα και την επάρκεια.
- **Εκπαιδεύει προσωπικό** για τη δημιουργία επιστημόνων υψηλών επιδόσεων και τη μετάδοση της κερκτημένης γνώσης.
- **Διενεργεί έρευνα**, το μέσο κατάκτησης γνώσης που θα ανοίξει νέα σύνορα, νέους ορίζοντες.

1. Υποδομές και έργα που έχουν ολοκληρωθεί:

Π.Γ.Ν.Α. «Ο Ευαγγελισμός»

- Ανέγερση, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του Πειραματικού Χειρουργείου.
- Κατασκευή, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου Επείγουσας και Εντατικής Ιατρικής Γ.Π. Λιβανός».
- Κατασκευή, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου Εφαρμοσμένης Βιοϊατρικής Εκπαίδευσης και Έρευνας Μαριάνθη Σίμου».
- Ανακατασκευή και εξοπλισμός του Αμφιθεάτρου της Μονάδας Έρευνας «Κωνσταντίνος Γαρδίκας».
- Ανακαίνιση Πανεπιστημιακής Κλινικής Εντατικής Θεραπείας και Μονάδας Αυξημένης Φροντίδας.
- Εξοπλισμός Πανεπιστημιακής Κλινικής Εντατικής Θεραπείας με μηχανήματα παρακολούθησης βαρέως πασχόντων.
- Ανακατασκευή και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου Αποκατάστασης Πνευμονοπαθών και Καρδιοπαθών».
- Διαμόρφωση και εξοπλισμός του «Κέντρου Μελέτης Ύπνου» και Εργαστηρίου πνευμονολογικών δοκιμασιών.
- Βιβλιοθήκη «Γ.Π. Λιβανός»

Ευγενίδειο Θεραπευτήριο

Ανακατασκευή της ΜΕΘ και του 2ου ορόφου, όπου λειτουργούν:

- Κέντρο Διακοπής Καπνίσματος.
- Ιατρείο Άσθματος και Αλλεργίας.
- Κέντρο Αποκατάστασης Πνευμονοπαθών και Καρδιοπαθών.
- Κέντρο Μελέτης Ύπνου.

Γ.Π.Ν.Α. «Η Σωτηρία»

Αναμόρφωση κτιρίου «Ζ 300 γυναικών», όπου στεγάζονται:

- Α΄ Πανεπιστημιακή Πνευμονολογική Κλινική.
 - Μονάδα Εντατικής Θεραπείας.
 - Αμφιθέατρο 100 θέσεων για τους φοιτητές.
 - Εργαστήριο πνευμονικών δοκιμασιών.
 - Κέντρο Μελέτης Ύπνου.
 - Κέντρο Επεμβατικής Πνευμονολογίας
- Επίσης:
- Ανέγερση υπερσύγχρονου φαρμακείου στο Νοσοκομείο.

Τα έργα που σχεδιάζονται:

- Νέες Μονάδες Εντατικής Θεραπείας στον «Ευαγγελισμό».
- Χρηματοδότηση έρευνας και εκπαίδευσης σε άλλα νοσοκομεία της χώρας.

2. Εκπαίδευση

Επί 12 χρόνια οργανώνονται δύο εκπαιδευτικές επιστημονικές συναντήσεις, η μία την άνοιξη (State of the Art) και η άλλη το φθινόπωρο (Διατομιακό Συνέδριο Πνευμονολογίας-Εντατικής Θεραπείας), με συμμετοχή διεθνώς αναγνωρισμένων προσωπικοτήτων στο χώρο της Υγείας. Μετάκληση ξένων καθηγητών και ερευνητών γίνεται σε ετήσια βάση (άνω των 50 μέχρι σήμερα). Με τον τρόπο αυτό, τα μέλη της Κλινικής Εντατικής Θεραπείας συνεργάζονται με διεθνείς προσωπικότητες και ανταλλάσσουν απόψεις πάνω σε ζητήματα που άπτονται των ενδιαφερόντων τους. Το Ίδρυμα αποσκοπεί να εντάξει την Αγωγή Υγείας στο χώρο της Εκπαίδευσης, για να βοηθήσει τους νέους να απαλλαγούν από τον εθισμό του καπνίσματος, που αποτελεί τη μάστιγα της εποχής μας. Πέραν όλων των άλλων δραστηριοτήτων του, στον τομέα αυτό υποστηρίζει Πανελλαδικό Πρόγραμμα Διακοπής του Καπνίσματος σε παιδιά και εφήβους με τη χρήση εποπτικών μέσων, σε συνεργασία με το Ίδρυμα «Μποδοσάκη».

3. Έρευνα

Κάθε χρόνο δίδονται οικονομικές επιχορηγήσεις σε μεγάλο αριθμό νέων γιατρών και βιολόγων και έχουν εκπονηθεί άνω των 30 διατριβών. Επιπλέον, επιχορηγούνται νέοι γιατροί και βιολόγοι για μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό, με σκοπό την αρτιότερη γνώση και ενημέρωση σε θέματα που αφορούν την Εντατική και Επείγουσα Ιατρική Θώρακος. Επίσης, το Ίδρυμα μέχρι σήμερα έχει επιχορηγήσει περισσότερα από 50 ερευνητικά προγράμματα, και έχουν δημοσιευθεί άνω των 250 εργασιών σε μεγάλοι κύρους περιοδικά. Πολλές από αυτές τις εργασίες έχουν βραβευθεί από την ελληνική και διεθνή επιστημονική κοινότητα. Ιδιαίτερης σημασίας είναι η βράβευση μίας σειράς μελετών που αφορούν την αναίμακτη διάγνωση του εγκεφαλικού οιδήματος. Οι μελέτες αυτές χαρακτηρίστηκαν από την επιτροπή αξιολόγησης του προγράμματος στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ένα από τα σημαντικότερα 25 έργα που συγχρηματοδοτήσε στην Ελλάδα, όπως το Μετρό και άλλα. Το Ίδρυμα έχει δώσει ιδιαίτερη σημασία στη συνεργασία με ξένα Πανεπιστήμια, όπως Johns Hopkins, McGill, Imperial, Cambridge, Harvard κ.ά. Η συνεργασία αυτή άνοιξε δρόμους για τη διάγνωση, θεραπεία, πρόληψη και αποκατάσταση ασθενών. Ο εξοπλισμός για τη σύγχρονη έρευνα υπήρξε και είναι από τις βασικές προτεραιότητες του Ίδρυματος, καλύπτοντας τις δυσκολίες του υψηλού κόστους και της ταχείας προμήθειας μηχανημάτων αιχμής, όπως ο οπτοηλεκτρονικός πηλυσμογράφος για τη μέτρηση των όγκων του θώρακος.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

ΚΤΙΡΙΟ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Μ.Ε.Θ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΗ ΚΤΙΡΙΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ 3

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ «Γ.Π. ΛΙΒΑΝΟΣ»

Μ.Ε.Θ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

ΕΥΓΕΝΙΔΕΙΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ

Η ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΝΑΝΗΨΗΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΤΟΥ Π.Γ.Ν. «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»
ΟΠΩΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗ ΜΑΚΕΤΑ

Π.Γ.Ν. «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ», ΤΕΛΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ

ΙΔΡΥΜΑ «ΘΩΡΑΞ»

Διοικητής Ιδρύματος

Καθηγητής Χαράλαμπος Ρούσσος

Γνωμοδοτικό Συμβούλιο

Νικηφόρος Διαμαντούρος

Αναστάσιος Γκόνης

Γιώργος Στεφανάκης

Ιωάννης Ανδρέου

Αικατερίνη Παυλοπούλου

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΙΛΩΝ

για τη στήριξη του έργου του Ιδρύματος

Αλίκη Περρωτή

Φωτεινή Λιβανού

Λίμπε Ηλιοπούλου

Μαργαρίτα Σαμούρκα

Μαρία-Ρίτα Κάμπα

Λίλα Λαλασούνη

Λένα Μπιλίρη

Καλλιτεχνική οργάνωση και επιμέλεια
«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ»

Καλλιτεχνική επιμέλεια προγράμματος και έντυπου υλικού
Γιώτα Σωτηροπούλου

Διόρθωση προγράμματος
Πηνελόπη Ζαχαρία

Εκτύπωση
IRIS A.E.

Ευχαριστούμε πολύ τους τηλεοπτικούς σταθμούς

για τη μετάδοση του κοινωνικού μηνύματος

Hertz goes Mobile

Hertz®

Νέο mobile site από την Hertz

Τώρα μπορείτε να επισκεφθείτε το www.hertz.gr και από smartphone!

Με τη Hertz αισθανθείτε ασφάλεια και σιγουριά όλο το 24ωρο!

Οι υπηρεσίες μας βρίσκονται διαρκώς δίπλα σας, όπου κι αν είσαστε, για να κάνουν κάθε στιγμή σας πιο εύκολη. Πληρηγείτε στην ιστοσελίδα της Hertz για να

- ✓ δείτε τις τιμές μας
- ✓ κάνετε κράτηση
- ✓ ενημερωθείτε για το δίκτυο καταστημάτων
- ✓ κάνετε online check-in
- ✓ τροποποιήσετε την κράτησή σας

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

www.prospero.com.gr

ΕΛΥΤΗΣ 88

ΘΩΡΑΞ | THORAX

ΙΔΡΥΜΑ «ΘΩΡΑΞ»: Πλουτάρχου 3, Κολωνάκι
τηλ.: 210-72.35.521, 210-72.22.394, fax: 210 - 72.39.127
www.thorax-foundation.gr, e-mail: croussos@med.uoa.gr